

21151. II. L. Ab 4°.

ROSA URSINA. IN PROVINCIIIS AUSTRIACIS FLORENS,

SIVE
ILLUSTRISSMÆ ET ANTIQUISSIMÆ FAMILIÆ
ROMANÆ

VRSINÆ,

Traduces in Slavoniam, Carnioliam, Carinthiam,
Styriam, Bohemiam propagatæ.

EX
*Varijs Authoribus, documentis antiquis, præsertim MS. diplomatibus, ac
instrumentis originalibus*

GENEALOGICE DEDUCTI:

A

JOANNE LUDOVICO SCHÖNLEBEN,
SS. THEOLOGIÆ DOCTORE PROTONOTA-
RIO APOSTOLICO,

ET

Honori ejusdem Illustrissimæ Antiquissimæ Familiae
D. D. C. Q.

LABACI,

Typis JOANNIS BAPTISTÆ MAYR, Typographi Inclytæ
Provinciae Carnioliae.

Anno CHRISTI M. DC. LXXX.

ROSSA JRSINA

IN

PROVINCIA AUSTRIACA
FLORENS

1877

ALIA ASSUMPTA ANTIQVARIAM FAMILIAM
ROMANAM

V R S I N A

Tabula in Schemate, Geographico, Chronologico
et Historico, Tabulae, Paginae

12

Tabulae, Geographicae, Chronologicae, Historicae, et
Antiquariae

GENERICAE TABULAE

JOHANNES BAPTISTA SCHÖNLEBERN
S. THEOLOGICAE DOCTORI PROTOROTA
L. D. P. S. S.

Hoc opus in Bibliotheca Antiquariae Familiae
D. D. C. C.

L. A. B. A. C. T.

Typis JOHANNIS BAPTISTAE MAHER, Typographi, in
Provincia Florentina

ANNO DOMINI 1877

PROE MIUM.

Vrsina familia vna ex nobilissimis & antiquissimis Romanorum familijs primam creditur traxisse originem à Gothis, vt refert Franciscus Sanfovinus prioris seculi Geneographus insignis, qui integrum de ea librum conscripsit. Gothos ex oriente vbi Græcis Imperatoribus modo auxiliares, modo hostes se præbuerunt, peragrata vniversa Thracia & Achaia in Pannoniam progressos ad vsque mare Adriaticum omnia occupasse, ac demum Anno Christi 400. in Italiam Rege Alarico irrupisse in meis Annalibus Carniolæ ostendo. Hic Romam Anno Christi 410. occupatam, coniecit in cineres. Ab ea digrediens cum in Africam trajicere parat, extinguitur. Successor Athaulphus anno 412. in Gallias cum exercitu movet & Burgundiones ac Vandalos aggreditur, de quibus insigni potitur victoria. Inter alios primæ notæ Duces, qui sub eo militarunt, feruntur fuisse duo germani fratres, quorum alter Gogiodiscus, alter Aldoinus appellati, de nobilissimo Gothorum sanguine prognati. Obtenta victoria non sine suorum iacturâ Gothi cum occisorum corpora colligunt, & sepulturæ mandant, reperiunt etiam Aldoini cadaver, quod vexillo rubro-albis strijs variegato involvunt, & cum Majale esset tempus, & vicinia plena rosas, vt defunctum egregium commilitonem honorarent, rosas in eum conijciunt. Morem hunc rosas in demortuos & tumulos spargendi apud Romanos vsitatum fuisse produunt antiquæ Inscriptiones. Interim ex hoc facto creditur in posteros Aldoini transmissum insigne Vrsinæ familiæ, quæ antiquitus Segmenta rubro - alba, sive strias purpureas in campo candido, & rosam pentaphyllam præfert in clypeis. Tumulato Aldoino, vxor eius Lutteria peperit filium Posthumum, quem Mundillam, quod Gothica lingua sonabat Orphanum, nominavit, cumque ægrotaret ipsa paulò post moritura commendavit infantem mulieri indigenæ, quæ cum lacte careret, haberetque in villa sua Vr-

Franc Sanfo-
vin. lib. de
fam. Vrsina
Franc. Pe-
trarcha ap.
hunc.

fos & Vrfas pro more gentis, applicuit infantem Vrfæ Vberibus, qui deinde cum adoleviffet nominatus est Mundilla Vrfus, eductusque à fua educatrice de parentum fuorum fortuna, exarfit in odium Vandalorum, atque vt de ijs vindictam fumere poffet, occafionem arripuit, quâ Petronius Maximus occifo Valentiniano Imperatore Eudoxiam ejus viduam vxorem duxit, arreptâ fimul Imperij Tyrânnide, quod anno 455. accidiffe retuli in Annalibus patriæ. Hunc igitur accessit, militiæ sub eo adfcribi petijt, fed quia Maximus parùm addeictus effet Gothis, recufavit Mundillæ Vrfi fervitia. Hic mutato protinus confilio, cum jam Maximi dolo peremptum Valentinianum innotuiffet, ac Genserius ex Hispania evocatus ab Eudoxia Romam veniffet, affumptis pluribus in confortium Romanis juvenibus Mundilla Vrfus Maximum fugientem perfequitur, & interimit. Facinus hoc non apud Romanos tantum fed & apud Placidiam filiam Valentiniani Imperatoris, quæ poft eâ Olybrio nupfit, magnam Mundillæ gratiam conciliavit. Unde illa ad fe vocatum Mundillam certis in Umbria poffeffionibus donavit, quos pofteri Mundillæ plurimum auxere. Et hæc fecundum quorundam opinionem prima eft origo, & fortè cæteris probabilior, Vrfinæ familiæ. Plures alias conjecturas adducit Sanfovinus, qui videri potèft. Mundillæ porrò filius fuit Aldoinus II. qui annis fedecim sub Narfete copias duxit, ac Umbriæ Præfectus fuit. Ab hoc progenitus Cajus, pater Vrfini & Primièni, & plurium fratrum, quorum pofteri fe per plura Regna & Provincias dilatavunt, facti etiam Principes & Duces, vti funt Duces Tarentini, Duces Afculani, Duces de Gravina, Duces Bracciani & alij, Marchiones Veronæ, Mascherati, & de Tripalda, Comites Nolæ, Petigliani, Tagliacotij, Manupelli de Samo, de Matera, de Muro, de Orfara, de Nerula, de Lamentana, de Capella, de Narni, de Minervino, de Spinazzola, de Penna, de Foglia, de Colleftato, &c. in Italia, in regno Neapolitano, Sicilia, Hispania. Altius exorditur Ferrarius, qui Vrfinos à quodam Vipio Romano originem habere fufpicatur. Ejus verba hæc funt: *Hæc illa nobilitas, quæ fuprà mille & Sexcentos annos in clariffimo viro Vipio Vrfino Equeftri loco nato fe floruiſſe gloriatur: quæ deinde per longam Heroum pofteritatem, atque (vt paucos numerem ex infinitis) per quatuor Pontifices Max. per purpuratos Patres quatuor & triginta, per duos & Sexaginta Romæ Senatores, per ejuſdem Principis Urbis Præfectos quatuor, per Eccleſiæ Romanæ vexilliferos ſex, per centum bellicos Imperatores, per Conſules, per utriusque Siciliæ magnos Comites ſtabiles, per*

Joan. Bapt.
Ferrar orat.
35. Inſcript.
vet. Vrnæ
Roma.

oratores, Legatos, Moderatores Provinciarum, Satrapas, Proreges, Aurei Velleris, S. Michaëlis, sanctique spiritus Equites, per magnos Rhodiorum, Templariorumque, & Teutonicorum Equitum Magistros, per Principes Tarantinos, per Duces, Marchiones, Comites, Imperij Electores, Antistites ipso numero plures, per connubiorum communiōne contractas affinitates magnis Ducibus, cum Hispaniæ, Galliæ Angliæ Regibus, atque cum ipsis Imperatoribus, per sanctissimos viros plurimos præsertim verò geminos Vrsinos, alterum Apostolorum Auditorem, Gregorij Magni Pontificis celebrem alterum: per Volusianum Præsulem Turonensem eundemque Martyrem, per Monasticæ familiæ in occidente Conditorem Benedictum propagata: quæque per generosos traduces in Hispaniam, Galliam, Angliam, Slavoniamque diffusa, & ad potentissimos dominatus traducta &c. Hæc ille. Cæterum ex hac Illustrissima familia prodierunt summi Pontifices, Cardinales Episcopi penè innumeri, herōes toga & Sago clari penè tot quot hujus nominis, de quibus videre licet Sansovinum peculiari libro de viris Illustribus Domûs Vrsinæ, Josephum Bonafe in MS. ad Felicem Mariam Vrsinam Ducissam Sermone &c. Hieronymus Henninges in opere Genealogico ante 90. annos impresso, deducit ab Vrsinis Romanis Duces Saxonie, Marchiones Brandeburgi, Comites Cliviæ, Ascaniæ, Rappoltsteinios &c. addit Josephus Bonafe Rosenbergios in Germania, Bohemia, Austria, & de Trivel in Francia &c. Idem Author ostendit Vrsinorum parentelam & cognationem cum præcipuis Europæ Regibus ac Principibus. Elisabetha Regina Angliæ Virginum Vrsinum Ducem Bracciani patrem Pauli Jordani Ducis nuper defuncti, & Virginij Cardinalis etiam in electione Innocentij Papæ XI. defuncti, cum illam adijisset Londini, agnovit pro suo consanguineo, eique ostendi curavit suam Arborem Genealogicam, & descendentiã ab Vrsinis, & ipsa quoque arma seu Insignia vt Reginæ Angliæ, in quibus est vnum quadrum cum rota Vrsina pentaphylla. Neque hoc contenta, cum daret audientiam, voluit illum sedere sub Baldachino in sua præsentia. Ferdinandus & Ladislaus Reges Neapolis habuerunt vxores, hic Mariam, ille Catharinam Vrsinas. Joannes Vrsinus habuit vxorem Mariam de Aragonia filiam naturalem Ferdinandi Regis Neapolis. Raymundus Vrsinus habuit vxorem N. quæ fuit soror Alphonsi I. Regis Neapolis, & marito attulit Ducatum Amalfitanum pro dotē. Wenceslaus Rex Bohemiæ, cognomento Pius, & sanctus, filiam suam Juditham elocavit Gentili Vrsino Duci Tarentino. Alphonsina filia Roberti

Joseph. Bonafe in Re-
lat. MS.

Vrsini fuit vxor Petri Medicæi, mater Laurentij Ducis Urbini, qui postea filiam suam Catharinam elocavit Regi Franciæ Henrico II. socrum postea Philippi II. Regis Hispaniarum. Paulus Jordanus Vrsinus Dux Bracciani nuper defunctus habuit vxorem Isabellam, filiam Cosmi Magni Ducis Hetruriæ. Clarix Vrsina fuit vxor Laurentij Medicæi, mater Leonis Papæ X. Martia Vrsina fuit vxor Marchionis de Marignano, qui fuit frater Pij Papæ IV. Hieronyma Vrsina Ducissa Castri fuit mater duorum Cardinalium Farnesiorum, Alexandri & Ranuccij, ac duorum Ducum Horatii, & Octavij, illius de Castro, hujus Parmæ & Placentiæ Ducis, &c. Nunc propius ad nostrates Vrsinos accedamus.

GENESIS VRSINA IN TERRIS AUSTRIACIS.

Riplex ramus Romanæ Vrsinæ familiæ transplantatus in provincias Austriacas ante annos sexcentos viruit, & floruit vsque ad annum Christi 1612. quo Petrus Vrsinus de Rosenberg obiit, & in eo ramus Bohemicus hujus prosapiæ exaruit, succedentibus in hæreditatem Dominis de Novodomo, & his quocumque extinctis, bona & titulos adjerunt Comites de Slavata.

Primus Vrsinorum Româ in has partes adventus (quantum ex Genesis eorum & historijs hæctenus assequi potui) fuit anno 1155. vel circiter, quo scilicet Romæ Arnaldistæ hæretici omnia susque deque miscbant, vt multi vel in exilium pellerentur vel sponte discederent. Tunc enim in Carinthiam vel potius Carnioliam (eo tempore adhuc conjunctam Carinthiæ) venit Nicolottus Vrsinus Romanus, qui sedem fixit in Carniola, incertum quo loco, sed ex circumstantiis verosimile videtur in Marca Vindorum aut in veteri Japydia circa Mettlingam. Quod solus ex hac familia non advenerit, colligitur ex diplomate mox adducendo. Unde licet non reperiat quinquam alij Vrsini, & quomodo nominati cum illo venerint, & vbi locorum confederint, argui tamen potest vnum aliquem sive Nicolotti fratrem, sive patruelem (si non plures) etiam in ipso Meditullio Carinthiæ hodiernæ sedem fixisse, à quo deinceps legitima serie descenderunt mutato nomine Rosenbergiij, qui post vnum seculum divisi alij migrarunt in Bohemiam ibique lares fixerunt, alij remanserunt in Carinthia, sequentibus temporibus in Styriam & Carnioliam digressi: quæ omnia non purè conjecturando, sed authorum & MS. testimoniis evincemus.

§. I.

Familia Vrsina Blagayana.

Nicolottus Vrsinus (vt dictum) Româ sive pulsus sive sponte discessit propter tumultus in vrbe gliscentes circa annum 1155. & in Carinthiam

rinthiam se contulit ad Hermannum Goritiæ Comitem Istriæ & Crainburgi Marchionem, apud quem honorificè susceptus, cum suæ nobilitatis pariter & virtutis specimina edidisset dignus est visus, cui Hermannus Marchio propriam filiam in matrimonium dlocaret. Filix nomen non exprimitur, sed in diplomate & privilegio factum adstruitur. Verba ipsa antiquo sine dubio originali tunc extante recitat in suo diplomate Maximilianus II. Imperator vbi confirmat privilegia & immunitates Comitum Vrfinorum de Blagay, sub dato die 7. Novemb. anno 1571. inserto verbatim Privilegio Henrici Regis (quem Hungari Emericum scribunt) sub dato anno 1200. Christi, regni Henrici primo. Placet hic excerpere quæ huic instituto deserviunt.

Henricus Dei gratia Rex Hungariæ, Dalmatiæ, &c. ad uniuersorum tam modernorum, quam posterorum volumus peruenire notitiam, quod cum Illustris pater noster Rex Bela in Ducatu Slavoniæ quendam nobilem de Teutonia nomine Albertum de Michovo habuerit commetaneum, cujus terra à latere Ducatus Slavoniæ juxta Podgoryam & Gorichiam esset sita: idem Albertus confinia ipsius Patris nostri potenter invadendo, quam plures homines neci tradere captos abducere, bona quoque recipere eorum, & possessiones Regias omninò igne vastare consueverat: Dum ejusmodi gravissima & contumeliosa acta, populique miserrima afflictiō ipsius Patris nostri auribus insonuissent: nos videlicet filium suum, vna cum duodecim Regni sui potentioribus Magnatibus, in manu potenti ad devastandum Dominium, proterviamque ejusdem Alberti comprimendam delegaverat: interimque nondum nobis ad prosequendum ipsum paternum mandatū iter dirigentibus, quidam Patris nostri fidelis Nobilis magnanimus nomine Stephanus Nicolotti filius, quem ortum de Genealogia Vrfinorum Comitum & senatorum urbis Romanæ de vico Lateranensi à partibus transmarinis revera agnovimus fore, & propter quandam seditiōem atque tumultum inter ipsos Comites & senatores urbis Romanæ suscitatas exivisse, & ad Magnificū virum Dominū Hermannū Comitem de Gorichia, in partibus Karinthiæ existentem venisse, ac filiam suam ritu legitimo matrimoniali in uxorem sibi ducisse. Hic Comes Stephanus attendens & considerans tribulationes, & contumelias atque oppressiones gentium antedicti Ducatus Slavoniæ graves, sperans quoque se posse ipsis opem consolationis ferre, atque eis in hujusmodi jugo & oppressionē miserabili patrocinari valere, ipsi quoque Patri nostro, & nobis, totique Regno notabile & supremè acceptabile obsequium servitutis impendere debere. Missis itaque fidelibus ambassiatīs suis, ab eodem Patre nostro circa hujusmodi oneris assumptionem, servitiique executionem, licentiæ & admissiōis facultatem impetrare: qua sibi exinde adbibita idem Comes Stephanus non post multorum decursū dierum, vna cum non modica suorum pbaraliga fidorum armatorum familiarium, terram annotati Alberti potenter animoseque invadens, & ipso similiter cum suis sibi occurrente, inter partes utrasque duro diutius certaminis conflictu servato: vbi quatuor ipsius Stephani Nobiles viri sibi in linea consanguinitatis proximè, & septem strenui sui milites per lineam similiter proximitatis attinentes occubiēre, ipseque in suo corpore non pauca suscepit vulnera gravia. Ad ultimum verò ipsi Alberto fortunā novercante, ut cunctis jam bonis tam suis quam incolarum suorum destitutus, ac antefato Michovo, nec non Dominio, & possessionibus penitus infavillam reductis &c. eundem nihilominus Albertum alias indomabili corde tumescentem, jamque permollitum & præcipitem ad pedes ipsius Domini & Patris nostri collapsurum, & ab eodem misericordiam & veniam de commissis imploraturum

Infr. MS.
Blagayna.

turum &c. per suam probitatis industriam & virtuosam militiam laudanda opera, licet inuitum compellere fecit, &c.

Post nonnulla interiecta iterum ait Henricus Rex: *Respectu quorum idem pia memoria Pater noster in signum specialis dilectionis, quam in cordis sui arcano gestans in ipsum Comitem Stephanum fixerat: animadvertensq; ipsum de originali & generosa urbis Romane senatorum Genealogia surrexisse, & tam virtuosis innumeris gestis, claraque fidelitate & industria, ac laudabili strenuitate insignitum fore &c. de Prælatorum & Baronum communicati consilij provida deliberatione ipsi Comiti Stephano arma seu insignia sua Regalia vigore sui iuramenti presentibus nobis, & quandam terram Wodicham vocatam in partibus inferioribus Slavonie, in contiguitate districtus Zava & Dubiche existentem &c. dare & conferri facere pollicitus excutisset, &c.* Addit deinde cum interea Bela Rex pater obiisset, se paternam voluntatem exequi, & præfato Stephano Comitatum Wodicha conferre, ac arma seu insignia augere, propterea etiamnum gestant Vrsini de Blagay posterii hujus Stephani, & Nicolotti Romani.

In alio rursus Privilegio Maximiliani II. Imperatoris quod dedit Francisco Comiti de Blagay eodem anno & die quo alterum, nempe die 7. Nov. An. 1571. inseritur diploma Andreæ Regis Hungariæ, quo Rex, Stephanum & Baboneg eorumque posteros eximit ab omni jurisdictione Banorum, & judicium regni, Datum diplomatis est anno Christi 1318. Libet etiam ex hoc pauca decerpere.

Andreas Dei gratia Hungariæ, Dalmatiæ &c. Rex presentium & futurorum notitia clarescere per hæc scripta volumus laudabilem constantiam fidelitatis, ac strenua multi faria servitorum obsequia fidelium nostrorum dilectorum Baboneg & Stephani Comitum de Wodicha, filiorum quondam Comitis Stephani de Goricha, quos veroloquax præconij fama & veritatis experientia de originali domo & stirpe generosa Vrsinorum Romane urbis senatorum propagatos testatur. Nam inter cætera eorum laudabilia servitia &c. cum nos divino monitu versus terram sanctam sepulchri nostri salvatoris, ad defendendum in brachio potenti, salubri cum prosperitate profecti fuisset, idem Comes Stephanus, frater dicti Baboneg, non monitu nostro angariatus, quinimo claræ fidelitatis voto instinctus, ad nostrum decus cum suis, & ejusdem fratris sui proximis familiaribus notabilibus, satis honesto catu, & congruo, armis decenter fulcito Equitibus ducentis & quinquaginta, pecuniarum ipsorum propriarum in expensis, per iter continuum, nostro felici in aditu & reditu, nobiscum procedere, diurnoque & nocturno temporibus nostri in custodia persistere &c: nobis adesse atque ministrare non dubitavit. &c.

Extat adhuc originale diploma Andreæ Regis, sed Regis Henrici solum authenticum. Ex quibus Colligitur; quod cum Stephanus Comes de Goricha seu Goritia, à matre sic appellatus floruerit anno 1198. quo Albertum de Meichauu sive Michovo Regis Hungariæ nomine domuit, parens ipsius Nicolottus circa annum 1155. Roma in Carinthiam venit & Hermanni ex Comitibus Goritiæ Marchionis Istriæ & Crainburgi filiam duxerit. Hermannus iste non reperitur in Genesi Comitum Goritiæ nisi apud Lazium de migrat. gentium, qui videtur confundere Comites Goritiæ cum Ducibus Meraniæ, quia utriusque à Comitibus Andecensibus originem traxerunt. Vnde Ottonem Episcopum Bambergensem, qui fuit Andecensis ponit fratrem Hermanni prædicti, & hunc dicit Imperij beneficio obtinuisse Marchionatum Istriæ: vnde quod vocetur Hermannus,

mannus Comes Goritiæ sensus est, quod fuerit consanguineus & ejusdem stirpis cum Comitibus Goritiæ, & quidem in proximo gradu. Nam Albertus Andecensis (si fides Lazio) anno 1076. investitus est ab Henrico I V. Imperatore Comes Goritiæ, & habuit fratrem Bertholdum Marchionem Istriae, ex Alberto natus est Hermannus, qui in Marchionatu Istriae videtur successisse Conrado II. Dachaviensi anno 1158. defuncto Bergomi.

Colligitur 2. Nicolottum Vrsinum non solum Roma advenisse, sed plures ejusdem sanguinis cum illo. Non enim spatio quadraginta annorum ipse & filij potuerunt familiam ita multiplicare vt cum Stephano de Goricha in prælio anni 1198. quatuor nobiles proximi ejus consanguinei & septem milites etiam propinqui cognati occumberent. Verosimile igitur est advenisse cum illo etiam aliquem nominatum Vitellum Vrsinum, qui si non frater Nicolotti, fuerit saltem patruelis illius, & cum Stephanus apud Hermannum Marchionem mansisset, Vitellus se contulerit ad Ducem Carinthiæ Henricum Sponheimensis prosapia cognatum Andecensibus, & ibi sede fixa propagaverit stemma, mutato nomine ab insignibus Rosæ dictus de Rosenberg. Certum enim est Rosenbergios ante annum 1200. in Carinthia floruisse, licet de certo anno determinate non constet, quo in eam migraverint, sed probabile tamen est vna cum Nicolotto præfato Româ advenisse, circa eundem annum 1155. Certum etiam est Rosenbergios, qui in Bohemia diu floruerunt, & nostro primùm seculo extincti sunt, fuisse germen Vrsinorum Romanorum, quod prædicatum & ipsi vsurparunt, & Romani ipsi Vrsini eos vt tales agnoverunt. Certum præterea videtur esse quod Rosenbergijs Bohemi ex Rosenbergijs Carinthis traxerint originem, & è Carinthia migraverint in Bohemiam, non e contra, vt infra ostendam.

Colligitur 3. jam inde à primo adventu Nicolotti in Carinthiam, & ejus filij Stephani migrationem in Slavoniam constitisse & publicis Regum diplomatis firmatâ fuisse, & majores nostrorum Comitum de Blagay fuisse verè & indubitatè ex prosapia Vrsinorum Romanorum: vti ex allatis instrumentis seu Privilegijs Henrici, & Andreae Regum Hungariæ liquet. Et tales semper hæcenus agniti sunt ab ipsis Vrsinis Romanis: vnde inter ipsorum Vrsinorum Romanorum documenta invenit Franciscus Sansovinus Franciscum Vrsinum Comitem de Blagay, qui spoliatus suis possessionibus occupante Turca Slavoniam, primus iterum Carniolia immigravit circa annum 1550. quo Turca per Slavoniam grassatus omnia sibi subjecit: licet in eo erraverit Sansovinus quod Franciscum hunc Polonum fuisse putaverit. Vidi etiam ego plurimas familiares Epistolas Pauli Jordani Ducis Bracciani Vrsini ad Illustrissimum Dominum Eberhardum Leopoldum Vrsinum Comitem de, Blagay in quibus eum semper nominat cognatum suum: atque adeò de hoc nullum amplius dubium esse debet.

TRIGINTA DUO MAIORES
 ILLUSTRISSIMI DOM. COMITIS
 WEICHARDI LEOPOLDI
 URSINI DE BLAGAY.

Franciscus Ursinus Comes de Blagay	Georgius Gomes de Blagay	Joan. Weichardus Comes de Blagay.	
Magdalena de Lamberg			
Joannes XI. ab Aursperg Baro.	Felicitas ab Aursp.		Eberhardus Leopoldus Comes de Blagay
Anna Baron. ab Eggk			
Simon de Zuetkovitsch N. --- de Ritfchan.	Stephanus de Zuetkovitsch	Felicitas de Zuetkovitsch	
Georgius Barbo de Wachsenst. Elifabetha ab Edling	Yrsula Barbin		Franciscus Adamus Comes de Blagay Vicedominus
Georgius Paradeifer Anna de Purgstall	Augustinus Paradeifer	Wolfgangus Co. Paradeifer	
Georgius de Weiffenegg Barbara de Khünburg	Barbara de Weiffenegg.		Anna Maria Comit. Paradeifer.
Georgius ab Hallenberg N. ---	Joannes ab Hallenberg	Magdalena ab Hallenberg	
Michaël Glowitzer Elifabetha de Pröfing Baronissa	Dorothea Glowitze. (alibi nominatur Joanna)		Weichardus Leopoldus Ursinus Comes de Blagay.
Herbardus ab Aursperg Maria Christina Baronissa de Spaur.	Christophorus ab Aursperg Baro.	Herwardus ab Aursperg L. Baro.	
Joan. Bernard. Ba de Maltzan Elifabetha de Lämnitz & Meseritsch.	Anna de Maltzan		Jo. Andreas Comes ab Aursperg
Balthasar Katzianer Juliana de Sintzendorff	Georgius Andreas Katzianer	Felicitas Katzianerin.	
Wolfgangus de Turri Rosina ab Intersee	Elifab. Co. de Turri. Vidua Jo. Jacobi de Lamberg		Sibylla Constantia Co. ab Aursp.
Balthasar de Lamberg Anna de Puchaim	Wilhelm, de Lamberg in Saunstein.	Herwardus de Lamberg in Saunstein.	
Joannes XI. ab Aursperg Anna ab Eggk in Hungerspach	Anna ab Aursperg in Schönberg		Anna Elifa. Comit. de Lamberg
Joan. Georgius de Lamberg Felicitas ab Harrach	Joan. Jacobus de Lamberg in Stain	Maria Salome de Lamberg in Stain	
Wolfgangus Co. de Turri Rosina ab Intersee	Elifabetha Gomes de Turri.		

§. II.

Familia Vrsina Rosenbergica Bohema.

DE Rosenbergij Bohemis plura sunt controversa, plura observanda 1. an reipsa fuerint Vrsini propagine, sicuti Comites de Blagay. 2. vtrum Romà immediatè in Bohemiam venerint, vel aliunde. 3. quando venerint in Bohemiam. 4. vtrum eorum Genealogia quam producit Bucelinus Tomo III. & rursum Tomo IV. Germaniæ sacroprophana sit sincera & non depravata.

De I. puncto, jam suprà monui quod Rosenbergij Bohemi ab ipsis Romanis Vrsinis agniti sint hæctenus, tanquam legitimum & genuinum germen Vrsinæ familiæ. Nam Sansovinus superioris seculi scriptor, qui Romanæ Vrsinæ Domus documenta in manibus habuit, non vno in loco tales profitetur. Josephus Bonafe, quem MS. apud me habeo, scribens ad Felicem Vrsinam id ipsum attestatur. Alius Anonymus MS. cujus copia apud me est, similiter familiam Vrsinam etiam in Bohemiam esse dilatam per Rosenbergios asseverat. Solus, quod hæctenus sciam me legisse Bohuslaus Balbinus in nupera sua Epitome hoc in dubium vertit, allegans Dresserum, Brotuffium, Crollium, quos non vidi. Putant isti Vrsinos Romanos ortum habere ex Bohemis, non econtrà. Verba Bohuslai appono: *Vltimi ad nos Rosenses Crumlovij Domini humani ingenij curiositate (an ignorantia potius) cum domestica illis sorderent, stemma suum Slavicum & Bobemicum non esse dicere maluerunt, atque ut Principes haberentur ex Italia ab Vrsinis Romanis Principibus descendere gloriabantur: quanquam luculenter errabant, ipsi enim Rosenses Vrsini Romani ex Saxonia Bohemis vicina, atque ex Hercinijs prodierunt, ut diligens imprimis Germanica nobilitatis & stemmatis indagator Ernestus Brotuffius demonstrat. Probat ille Dominos Bebrn vel Beringeros ad sylvam Hercyniam Ballenstedij & Ascania Dominos (qui nunc sunt Principes Anhaltini) veros esse Vrsinos, & Rosam & Vrsos in insigni gestasse &c.* Hæc Balbinus, & addit desententia Brotuffij suum iudicium: *Fides sit penes auctores: multa hic controversa video, quæ defendere non est animus.* Paulò post iterum ex sua mente ait: *Vokones (quo nomine Rosenbergici Proceres gaudebant, in vltima Bohemica antiquitate reperiuntur. Meminit Vokonis Comitis in historia Bohemica vetustissimus scriptor Cosmas eumque anno Domini 968. annotat obiisse: quod si semel admittitur, tum gentem Illustrissimam Rosarum non ex Germania Boleslai savi Ducis tempore, sed longè ante venisse, ac fortè (quod Paprocius mavult) cum Czecho gentis Principe in Bohemiam ascendisse dicendum erit. Existimo itaque Rosenses omnes tam illos, qui rubram, quam illos, qui albam, auream alteriusve coloris Rosam sive unam, aut etiam plures gestarunt Slavica originis fuisse, meritoque in Bohemica multoque magis in Slavica nobilitate omni ætate numeratos fuisse, & quamvis ab Vrsinis Romanis descendissent, ipsos tamen Vrsinos à nobis proficisci, & Dresserum, & Brotuffium & Crollium docuerunt.* Hæc ille, qui potuisset etiam addere Henningem. Hic enim eadem tradit, sed fatetur Ballenstedii & Ascania Dominos, Anhaltinos, Saxoniarum Duces, & alios ab Vrsinis Romanis primam traxisse originem, & rursum ex ijs Romam traduces transmisisse, qua de re hic disputare supercedo: pauca tamen de Balbini discursu observo. I. quod non vltimi Rosenses ab Vrsinis se descendere gloriati sint, sed pridem eorum majores. Nam anno 1384. ab Urbano

Balbin. in
Not Epito.
rer. Boh l. 2.
ad cap. 12.
f. 144.

Papæ VI. inter alios creatus est Cardinalis Petrus de Rosenberg Bohemus, qui in Vaticanis scripturis nominatur *Petrus de vrsiuis Dominus de Rosenberg*, *nobilis genere de regno Bohemiae natus*, ut est apud Ciaconium in Urbano VI. & apud Oldoinum in eodem Tomo. 2. de vitis Pontific. & Cardd. col. 656. non igitur postremorum hæc fuit sive ignorantia, sive ambitio. 2. esto verum esset, quod Vrsini Romani prodierint ex Saxonia, sed ipsi illi Saxones prodierunt à Romanis si vera sunt, quæ adducit Henninges. 3. Hodierni Vrsini Romani agnoscunt etiam Anhaltinos & Saxoniam Duces ab origine cognatos, sed vtri ab alijs ortum habeant vix putem ab illis discerni: credunt enim scriptoribus. 4. argumentum illud quod Anhaltini in clypeo gestant rosam & Vrsinum, non probat illos esse origine Vrsinos, quia Vrsini Romani nusquam gestarunt in clypeo Vrsos, sed solum Rosam, & rubro-albas fascias invicem mixtas. Hæc de primo puncto sufficiant.

De 2. puncto maior est difficultas, quam fortè cum lectoris approbatione complanabimus. Existimo itaque Vrsinos Rosenbergios (ut supra insinuavi Romam discessisse vna cum Nicolotto Vrsino Comitum de Blagay propagatore, & primùm consedisse in Carinthia, ex Carinthia migrasse in Bohemiam, quod probò 1. quia ante annum 1150. nulla mentio reperitur sive in Authoribus impressis, sive in MSS. de Rosenbergiis. Bucelinus, qui asserit, & me per literas commonefecit, se Genesim Rosenbergiorm Bohemorum accepisse ex antiquis Archivis & scripturis eorundem DD. de Rosenberg, non potest altius ordiri, quàm ab anno 1150. quo author illius Geneseos (sine dubio Bohemus) reponit floruisse Viteck de Rosenberg, parentem Vitek II. & Henrici, quos floruisse asserit Tomo III. ad annum 1190. at To. IV. in correctiore Genesi ad annum 1222. nisi sit error Tipographi, quæ non cohærent, quia sic filius fuisset parente senior, sed de hoc infra. Accedit argumento robur ex Balbino (quem puto esse Authorem Arboris Rosenbergiæ Bohemæ) hic enim fatetur cognomentum Rosenbergiorm paulò ante annum 1200. vsurpari captum: quod & nos asserimus, sed addimus, prius in Carinthia, quam Bohemia vsurpatum: si ergò Rosenbergi Bohemi non potuerunt antiquiores maiores reperire, quam ab anno 1150. videtur omninò certum esse ipsos Roma circa illum annum discessisse, & quidem occasione qua Nicolottus noster in Carnioliam. 2. quod consederint in Carinthia probò, in Carinthia illo sæculo floruisse Henricum de Rosenberg parentem Christiani certo constat ex lapide sepulchrali, qui defacto extat Frisaci ad S. Bartholomæum, vbi anno 1230. 5. Idus Octobris sepultus est Christianus filius Henrici de Rosenberg, ergò Henricus adhuc priore sæculo floruit, & fortè etiam alius Henrici parens: non constat autem in Bohemia id temporis aliquem vixisse hujus nominis de Rosenberg, ergò prius in Carinthiam venerunt Rosenbergi Vrsini, quam in Bohemiam: licet enim Balbinus producat Vitek duos & vnum Henricum tanquam primos hujus familiæ, illi tamen non vixerunt in Bohemia, sed in Carinthia, ut ex sequentibus constabit. 3. quia Sanfovinus, cui communicata fuerunt omnia documenta domus Vrsinæ Romanæ quando ejus Genesim concinnabat, disertè asserit Vrsinos in Bohemiam venisse sub Wenceslao sexto Rege Bohemæ, sic enim habet Sanfovinus: *avenne che vivendo Vincislao sexto re de Boemi, si trovò in Praga un certo Dottor di Leggi, il qual ragionando col Re della nobiltà Roma, gli disse tante cose de gli Orsini à quali*

quali portava affectione, che al Re venne desiderio di maritar Giuta sua figliuola à Gentile Orfino, vnde poi nacque la familiarità grande, che fu sempre tra i Re di Boemia, & gli Orfina, frà i quali essendo poi in somma sua gratia Matthæo Cardinale pregato grandemente da Vincislao che gli mandasse un sufficiente Legista per riformar Le Leggi del Regno, il Cardinale gli diede Getio de Orvieto famoso Giuris consulto &c. Habemus hic Regem sub quo Vrfini venerunt in Bohemiam, nempe sub Wenceslao sexto Rege, quem alibi idem Sanfovinus vocat sanctum, quod prædicatum habuit Wenceslaus filius Ottocari in prælio contra Rudolphum Habsburgicum occisi: & hic reverà fuit Rex Bohemiæ sextus, vt tradunt omnes Bohemi scriptores. Sed in eo aberrat Sanfovinus quod dicat Vrfinos primò venisse in Bohemiam sub hoc Wenceslao sexto, cum potius deberet dicere sub Wenceslao quarto, qui ab anno 1230. vsque ad annum 1253. rexit, vt aliunde probabimus. Nam iam ante Wenceslaum VI. fuerunt Rosenbergi in Bohemia, quorum Wocko fundavit Monasterium Altovadense Anno 1259. post obitum Wenceslai IV. Eadem de adventu Vrfinorum in Bohemiam habet Josephus Bonafe deceptus haud dubiè à Sanfovino. Quod verò de Gentili Vrfino & Matthæo Cardinale refert hic Author ad posteriorem Wenceslaum spectant, quia isti vixerunt sub Wenceslao VI. Matthæus quidem Cardinalis creatus an. 1262. obiit 1305. Gentilis verò eo tempore floruit, quo Philippus IV. cum Edvardo Rege Angliæ bellum gessit & quo ad Petri clavum assumptus fuit Cælestinus V. id est anno 1294. De Connubio verò Gentilis cum Gutta vel Juditha Regis filia vetustiores hoc habent: quod nata sit anno 1297. diè 2. Junij ex cuius partu mater Gutta Habsburgica obiit post 17. dies, quam paulò post subsecuta filiola Gutta. Balbinus verò recens scriptor notavit: *Hoc eodem tempore (nempe circa annum 1295.) nescio quo consilio Rex Wenceslaus adductus, filiulam suam infantem Juttam nomine Gentili Senatori Romano desponsavit, sed puella brevi morte soluta.* Consilium Wenceslai in promptu est. Gentilis Romanus Vrfinus jam tunc erat Princeps Tarantinus, agnoscebat Rosenbergios Bohemos suos cognatos, qui tunc in Aula Wenceslai VI. erant inter primarios, vt fatetur ipse Balbinus: potuit itaque sive in persona fortè invisendo cognatos, sive per literas impetrare Regis filiam infantem pro sponsa, non minus, quam successoris Regis Joannis filiam ejusdem nominis Juttham obtinuit Sponsam Comès Barrensis in Gallia, teste eodem Balbino: sed interim Gentilis Sponsam suam non obtinuit. Quidquid sit de hoc. Verius putem asseri posse quod Rosenbergi venerint in Bohemiam sub Wenceslao IV. Rege, quod mox probabo.

Balbin. Epit
l. 13. c. 16. f.
298.

Idem l. 3. c.
18. f. 336.

De 3. puncto igitur, quando Rosenbergi venerint in Bohemiam ita sentio. Cum constet Rosenbergios fuisse in Carinthia ante ann. 1200. vt supra dictum, non constet autem Rosenbergios ante id tempus fuisse in Bohemia, licet in eorum Genesi recensentur Viteck & Henricus vixisse anno 1190. quos in Carinthia vixisse infra probabo, quærendum est tempus aliquod post annum 1200. quo Bohemiæ immigrarint. Et quia documenta Vrfinorum Romanorum habent eos immigrasse Bohemiæ sub Wenceslao Rege, malè videtur combinasse Sanfovinus eorum immigrationem cum Gentile Vrfino, qui tardius eo advenit. Nullus autem alius Rex Wenceslaus inter ejus temporis Reges invenitur præter Wenceslaum Regem quartum, igitur sub hoc censendi sunt Rosenbergi Bohemiam ingressi. Quà verò occasione id factum sit mox aperio. Wenceslaus

ceslaus Rex præmemoratus habuit tres sorores Borislavam, quæ fuit vxor Udalrici Ducis Carinthiæ, Annam quæ fuit vxor Henrici Ducis Silesiæ Vratislaviæ Principis, & Agnetem quæ habitum S. Claræ tunc viventis suscepit, à qua etiam plures accepit Epistolas. Ad ejus investituram seu venerationem instituit Wenceslaus Rex frater magnam solennitatem Pragæ, ad quam invitavit etiam Duces affines, qui in persona comparuerunt, cum magna quisque nobilium suæ patriæ comitiva, vt ex vita B. Agnetis colligitur, quam nuper ediderunt Henschenius & Papebrochius S. I. in Actis SS. Porrò & Gregorius Papa IX. ad eandem solennitatem misit (vt habent eadem Acta) Extra ordinarium Nuntium Joannem Cajetanum Cardinalem Vrsinum, qui deinde ad summum apicem euectus Nicolai Papæ III. nomen assumpsit. Hic ex Italia Pragam profecturus Carinthiam transit & apud Udalricum Ducem B. Agnetis affinem divertit, fortè & cum illo suum iter Pragam profectus est, certè eodem tempore & anno Pragam vterque venit. Ea occasione existimo, cum recens esset ab annis circiter octoginta memoria cognationis Rosenbergiolorum Carinthorum cum Vrsinis Romanis, vnus vel plures in comitiva Udalrici Ducis venit in Bohemiã, quem Joannes Cardinalis vt suum propinquum commendavit Wenceslao Regi, ab humanitate & liberalitate apud historicos celebri, qui illicò Vrsinos habere cæpit in pretio, eosque primariis regni muniis applicuit, vt intrã paucos annos magni & divites inter primos regni Magnates censerentur. Hæc mihi videntur tam probabilia, vt vix putem aliter accidisse. Ac fortè hanc ipsam opinionem cum fundamentis antiquorum schediasmatum roboratam habet Illustrissimus ac Reverendissimus D. Maximilianus Rudolphus Sleimicius Baro Bohemus Litomericensis Episcopus, de quo Balbinus in hæc verba: *Illustrissi. & Reverendiss. Litomericensis Episcopus Baro Maximilianus Rudolphus Præsul ingenio, doctrinã, virtute, nobilitate, aliisque Præsulum dotibus magnus, &c. putat, quamvis omnes Rosenses ab eadem Slavica primitiis descendant origine, tamen aliam propaginem Slavunici, aliam cæterorum in Bohemia Rosensium fuisse: hos enim non è Slavunico, sed ab iis Rosensibus prodiisse, qui in Styria loca pridem venerant, ibique aliquot seculis habitabant, postea paulatim ad Bohemiæ limites (Crumlovium & Novam domum) adrepisse, coemptisque ditioribus consedisse. Huic ego Illustrissimo & diligentissimo Historiæ nostræ Dictatori & Præsuli sensus omnes animi mei libens substerno. Utinam, quem tanto jam tempore premit Roseum illum partum (vtpote ipsemet stirpe Rosens) effundat aliquando, atque vt Ovidius de rosea Dea Aurora canit, plena rosarum suarum atria aperiat. &c.* Non contradicit hic meæ conjecturæ, quin potius firmat, quia existimo Wockonem de Rosenberg qui Altovadense Cænobium fundavit in Bohemia, fuisse vnum ex primis Rosenbergijs, qui è Carinthia in Bohemiam transferunt: hic ipse verò (teste eodem Balbino) fuit anno 1262. Capitaneus Styriæ, & post cum Henricus de Rosenberg Carinthus vt habent MSS. antiqua apud me, qui primus è Carinthia in Styriam lares transtulit, vt ostendam in Genesi Rosenbergica Carintha. Firmatur hæc opinio ex ipso iterum Balbino, qui adducens Genealogiam Fundatorum Altovadensis Cænobij ita incipit ex Tabula, inquit pervetusta in templo Altovadensi pendente:

*Primævæ originis Principum de Vrsinis Generosorum de Rosenberg
Fundatorum hujus loci memoria.*

*Anno Domini M. CC. LIX. dominante gloriosissimo secundo Ottogaro Rege
Bohe-*

Hensch. in
Actis SS. 6.
Martij in
vita B. Agne-
tis.

Balbin l. 2. c.
11. in Not. f.
146.

Balbin l. 3. c.
15. in Not.
fol. 255.

Bohemiae super Austriam, Styriam, & Carinthiam fundata est haec Abbatia à Domino Wockone de Rosenberg, Marefchallo Regni Bohemiae, qui cum Capitaneus esset Styriae, obiit in Gratz civitate Styriae anno Dom. M. CC. LXII. in vigilia S. Trinitatis, inde transportatus, in Monasterio quod hic construere ceperat, sepultus est. Ejus verò relicta Domina Hedwigis germana Dominorum Bernardi & Henrici de Sonberg, cum sedisset aliquot annis in sede viduali, nupsit Domino Friderico de Stubenberg in Styria, &c. Mirum quod nulla parentum Wockonis hic mentio fiat, nec addatur cujus filius fuerit, uti apud alios in eiusmodi occasionibus observare licet: nempe Wockho hic è Carinthia primus anno 1235. migraverat in Bohemiam cum esset juvenis Wenceslao Regi commendatus, ibique lares fixerat: ut author illius Tabulae non potuerit scire de ejus parentibus: deinde cum Wenceslai filius Ottocarus Rex Austriam & Styriam occupasset, post Brunonem Episcopum Olomucensem datus fuit Styris pro Capitaneo anno 1260. velut origine Styrorum vicinus & Carinthus, quo gratior illis esset: nec putem ante hunc Wockhonem alium Rosenbergium ex Vrfinis in Bohemia vixisse, nisi cum ipso Burianus, & Nicolaus, quos fratres illi assignat Bucelinus, & vnus altervè patruelis successivè, ut in similibus casibus accidere solet, qua de re videbimus infra. Salvo proinde aliorum iudicio, mea quidem sententia est Rosenbergenses in Bohemiam immigrasse vnum aut plures circa annum 1235. reliquos eorum majores, quos exhibet Genesis Bohemica apud Bucelinum, fuisse Carinthus ex propagine Romana.

De 4. puncto an eadem semper insignia gestaverint Vrfini haec notanda veniunt. Certum est primitiva Vrfinorum Romanorum insignia fuisse Rosam: an verò illa rubro - alba segmenta ab initio etiam cum rosa usurpaverint, an posterioribus temporibus assumpserint, non reperio. Eadem certè apud Ciaconium omnibus tribuuntur, etiam Rosenbergijs Bohemis, sed hi multum olim & à Romanis & ab invicem discreparunt. Appono de hoc verba Bohuslai Balbini: *Vidi in Monasterio Altovadensi (quod D. Wock. de Rosis fundavit) insigne ejus cum duabus Rosis. Trebone Rosensium quaedam Insignia lapidibus & columnis insculpta clarissime ab ijs differunt, quae Crumlovijs spectantur. In ipso Crumloviensis S. Viti templi tholo & fornice in scutis depicta videbis insignia Rosensium, qui vivebant id temporis: Joannis scilicet de Rosenberg, Jodoci, Petri, Henrici, nullum alteri simile: fratres tamen erant, alij vnam Rosam, alij duas, alij alio modo positas pinxere, ut distinctionem quaesivisse sint visi. Quin adeo Paprocius affirmat, veteres Rosensium in Bohemia clypeos ante Wilhelmum de Rosis nunquam cum fluvio & Vrfsi inveniri, sed ritu simplici Rosam rubram in albo campo pingi consuevisse. Multas ejusmodi varietates in Rosensi stirpe suggerit antiquitas. Vetustus scriptor affirmat Budiuvium & Vitkoium Henrici de Rosis filios post annum 1200. in annulis & clypeis Leonem stantem, qui rubram rosam primoribus pedibus sustinuerit gestasse. Wockae Rosenberg Marefchallus Regni Bohemiae, qui Altovadense Cenobium anno 1259. fundarat, in clypeo habuit virum stantem radiato capite, qui manu dextrà enses, quem gerebat, inclinabat in humerum (Marefcalci scilicet haec nota fuit) in altero humero Rosa rubra sedebat. Ulrichus de Rosis supremus Regni Bohemiae Camerarius, cum in praello quodam Gallico nobilissimum ex Proceribus Anglis ad deditionem compulisset, à Rege Galliae Philippo magnis affectus & muneribus & honoribus (quod in arce Crumloviensi pereleganter pictum videmus) ex eo tempore, ut idem Rosensis*

imp. M. 221
12. in Not. f.
145.

Balbin. l. 2. c.
12. in Not. f.
145.

senſis hiſtoricus narrat, clypeum ferre cepit inſtar argentea cujuſdam Turricula (quam in templis Monſtrantiam appellamus) in cujuſ theca medio Roſa formoſiſſima rubebat: quod etiam in clypeis poſt patrem Henricus de Roſis, & filius hujus Henrici Petrus imitari voluerint: Poſtea id quoque relictum, & Roſam ſine ornamentis illis ſolam in clypeo geſtatam. Hæc ille, quibus addo extare Græcij in domo Provinciali hodieque inſignia Roſenbergica, quibus tam Woko ſupramemoratus, quam Henricus de Roſenberg, qui illi in Capitaneatu ſucceſſit, uſus eſt. Referunt illa roſam duplicis coloris mediam ſcilicet rubeam, & mediam albam, cum duplici item campi colore, vt campus albus partem rubeam, ruber verò partem albam roſæ contineat. Quæ diverſitas etiam apud alias familias uſitata fuiſſe noſcitur. Nam Stahrenbergij, Loſenſteinij, Hohenbergij, & Berneckhij omnes ab vna radice Marchionum Styriæ trahentes originem, Pantheram geſtant. Stahrenbergij mediam cæruleam in campo rubeo, Loſenſteinij auream in campo rubeo, Hohenbergij albam in campo nigro, Berneckhij nigram in albo campo ab antiquo geſtarunt, vt Lazius notavit. Porrò etiam ex Romanis Vrsinis, vnus, quod hætenus legerim, adhibuit præter roſam in ſuo clypeo Vrſum Nicolans Vrſinus Comes Petilianus, qui Venetijs apud SS. Joannem & Paulum in Dominicanorum Eccleſia ſepultus eſt, vt in ejus tumulo etiamnum videre licet, Noſtrates verò Vrſini Comites Blagayani præter roſam in vno quadro, tranſverſaria Segmenta rubro - alba, etiam geſtant Vrſum erectum coronatum, & Leonem, qui dextro pede geſtat vexillum. Sed hæc adjecta ſunt à Bela Rege & filio ipſius Henrico ſeu Emerico, quando ob inſignia merita Stephano Comiti de Goricha Vrſino Nicolotti filio comitatū Wodicha donavit, & ſimul inſignia auxit an. 1200. unde licet aliqui Vrſinorū cætera velut parerga prætermiſerint, omnes tamen roſam, velut primitivum, & primariū Inſigne geſtarunt.

De 5. puncto etiam aliqua obſervanda ſunt. Bucelinus bis impreſſit Geneſim Roſenbergiorum Bohemorum, à me poſt primam impreſſionem monitus de quibuſdam erratis: ſed plus credidit tranſmiſſis ſibi ex Bohemia tabulis Genealogicis, à neſcio quo collectis & inter veteres ſcripturas, vt ait, Roſenbergiorum repertis. Pace ipſius aliqua emendo. Et quidem I. videtur author illius Geneſeos, quiſquis fuerit, divinando diſpoſuiſſe primos Roſenbergios, & addidiſſe annos, quibus floruerunt: quia non bene cohærent, vt ex Schemate hic ſubjecto apparebit: nec habent ullam vel levem probationis notam.

Initium Genealogiæ Roſenbergicæ Bohemæ.

Viteck I. de Roſenberg, Dominus in Roſenberg,
& Crumlau, claruit Anno 1150 vxor N.

Viteck II. Dominus in Roſenberg
claruit Anno 1222. vxor N.
Comitiſſa de Schwarzenburg.

Henricus de Roſenberg Dominus in
Crumlau vxor. N.

Nicolaus D. de Roſenb. Episc.
Pragenſ. obiit A. 1258. Woc-
kho I. D. de Roſenberg Mare-
ſchal. regni Bohemiæ Funda-
tor Monafterii Altvrad. An.
1259. obiit Græcij A. 1262 V.
Hedwig Co. de Schanumberg
Henrici filia Viteck III. D. de
Roſenb. in Przbienitz A. 1262.
de vxore non conſtat.
Agnes D. de Roſenberg V. N.
Baronis de Strakonitz, obiit v-
terq; anno 1262.
Burianus D. de Roſenberg, ſi-
ve Boreſſ. ſupr. Camerarius
Bohemiæ An. 1253.

Budiwoy D. de Roſenberg in
Ita
Hlobocka fundavit vetus
Budwogenicium ſive Budvi-
ci, quod ei rapuit Orto-
carus Rex, & loco ejus dedit Gizini-
um vx. Berecha de S. Kalitz
Viteck IV. D. Roſenbergius
ſuperſtes etiam A. Chriti
1277. vx. Silylla de N.
Miloſta D. de Roſenberg, &c.
Capitaneus Moraviæ Orto-
caro Regi manus fidelis in
prelio.

Ita disponit Bucelinus in To. III. suæ Germaniæ Genealogicæ: atverò in To. IV. quem posterius edidit, monitus à me quod inter Viteck I. & Viteck II. nimia sit annorum intercapedo 72. annorum, & quod iste Viteck II. videatur potius fuisse Carinthus quam Bohemus, ob causam infra promendam, correxit annum Viteck II. & posuit pro 1222. an. 1122. sed hic longè gravior est error, cum parens ponatur floruisse an. 1150. & filius an. 1122. triginta octo annis ante patrem, nisi erraverit Typographus & corrector. Deinde cum dicitur Viteck I. claruisse anno 1150. id intelligitur de medio ætatis aut aliquid supra. Ponamus illum fuisse tunc annorum 30. & vixisse ad annum 1180. Filium Henricum natum anno 1155. prolem suscepisse non nisi 30. ætatis anno, igitur natus fuisset Viteck IV. anno 1185. quomodo ergò potuisset Viteck IV. vivere ultra annum 1277. ut superaret annum 92. Dantur quidem tales casus, sed valde rari. Verum aliundè primos duos gradus in illa Genesi Rosenbergorum Bohemorum turbatos nec benè ordinatos adverto, & Viteck I. Viteck II. ac Henricum existimo in Carinthia natos. Jam enim supra dixi Rosenbergios è Carinthia migrasse in Bohemiam Anno 1235. Deinde idem colligo ex Matrimonio Viteck II. cui nupta fuit N. Comitissa de Schwartzenburg, Tomo IV. posteriori ponit Bucelinus Schwartzenberg ex mea divinatione, licet in Genesi Rosenbergorum Carinthorum, ubi idemmet Viteck II. etiam collocatur, ponat rursus Schwartzenburg: sed utrumque ego sub dubio asservi. Vidi enim literas Originales Comitum de Blagay, in quibus N. 76. Petrus Jakovich emit, quasdam possessiones quondam spectantes ad Andream de Obrantschan, inter quas etiam est dominium Schwaraczverch (ita ibi scribitur) postea ad Comites Blagayanos devolutum. Suspicio ergo illud Schwaraczverch corruptum à Slavis ex Schwartzberg vel Schwartzenberg, unde fortè suam denominationem habuerint Comites de Schwartzenberg, Albertus & Meinardus, qui anno 1162. in Carnioliâ habuerunt possessiones, ex quibus allodium Kaltenfeld eodem anno donarunt Monasterio Sitticensi infra Labacum, quamvis ex huius Monasterij antiquis literis mihi communicatum sit nomen Schwartzenburg, in quod etiam magis inclino, quia anno 1140. reperitur etiam in fundatione Monasterij Oberburgensis in confinij Styriæ, & Carnioliæ subscriptus Meinardus Comes de Schwartzenburg. Ex hoc proinde divino ego vxorem Viteck secundi fuisse ex nostra patria, filiam aut sororem alterutrius horum Comitum de Schwartzenburg sive Alberti, sive Meinardi, ac proinde optimam esse conjecturam, quod Viteck II. vxorem duxerit in Carinthia non in Bohemia, & spectare ad Rosenbergios Carinthos non Bohemos. Præterea nomina propria ipsa primorum Rosenbergorum videntur suadere illos fuisse Carinthos potius quam Bohemos. Viteck enim apud Slavos, Carinthos, & Carniolos idem sonat ac Vitellus seu parvus Vitus, nomen Vitelli, etiam Romanis Vrsinis familiare fuisse ostendit Henninges, qui cum venissent in Carinthiam Slavice appellati sunt Viteck. Sed quia fortè etiam Bohemi Vitos appellant Viteck (quamvis apud Balbinum legam Witko) cum sint etiã Slavi, divino ex nomine Henricorum. Familiare enim est nobilibus illa nomina suis filiis tribuere, quibus ipsorum Principes sunt insigniti, cū ergò ab an. 1147. ad an. 1164. ut est apud Megiserum Henricus Dux ex Sponheimensi familia Carinthiâ rexerit circa

Megif. l.7. c.
54.

illud tempus verosimile est natos fuisse Vitello I. in Carinthia filios, quorū alterum nominavit de se Vitellum seu Viteck II. alterum à Principis sui nomine Henricum. Et hinc suspicor ulterius Henricum illum Vitelli I. filium nunquam transisse in Bohemiam, sed filiorum vnum aut plures illum transmississe, primo genitum verò sibi cognominem Henricum apud se servasse, qui deinde cum Christiano filio Frifaci in Carinthia sepultus est. Adhæc non est mirum quod nesciatur apud Bohemos quando floruerit, obierit, quam uxorem habuerit Henricus, quia non fuit inter eos, qui in Bohemiam migrarunt, licet notatum repererint fuisse fratrem Vitelli II. Ex tot itaq; argumētis & conjecturis planè rationabilibus concludo primos duos gradus in Genesi Rosenbergica Bohema spectare ad Genesim Rosenbergica Carintham, in qua ego series generationum meliori ordine infra disponā.

Denique & hoc observo in Genesi Rosenbergorum Bohemorum, quam producit Bucelinus nonnullas personas tribui Bohemis Rosenbergijs, quæ deberentur vel Vrsinis Blagayanis, vel Rosenbergijs Carinthis. Sic Eva quam Bucelinus ponit filiam Jodoci III. de Rosenberg Bohemi, natam an. 1517. & nuptam 1. Nicolao Comiti Zriniō 2. Paulo Comiti de Casfoldo, fuit, vt ego conijcio, Vrsina Blagayana, adeoq; author illius Genesios in venerit alicubi notatum quod Nicolaus Zrinius duxerit Evam Vrsinā, crediderit nusquam alibi reperiri eo tempore Vrsinos, quam in Bohemia, Evam proinde hanc illis adscripserit. Sed quod fuerit Blagayana vtrumq; matrimonium suadet. Cur enim Zrinius Nicolaus, qui Sigethi occubuit, procul extra patriam, quam fortè nunquam exivit, uxore sibi quæreret, cum in patria æque nobilem nancisci posset? Vicina erant bona Comitum Vrsinorum de Blagay, Frangepanum, & Zriniōrum in Croatia & Slavonia, verosimile igitur est à Nicolao ductā Vrsinam Blagayanam potius quam Rosenbergiam Bohemam, præsertim cum ad secundas nuptias ipsa transierit cum alio vicino Foro-Julienfi Paulo de Straffoldo, non ut Bucelinus habet Casfoldo. Deinde Elisabetha Rosenbergia vxor Henrici Comitis ab Hardeckh videtur fuisse Styra non Bohema, quia circa an. 1490. ducta, quo in Styria floruerunt Rosenbergi Styri nunc Carinthis, & ipse Henricus ab Hardeck tunc nominatus Prüeschenek Styrus fuit, & nonnisi post annum 1500. in Austriam transiit. Eadem ratio est de Anna filia (vt ponit Bucelinus) Udalrici I. Rosenbergi Bohemi vxore Hugonis Comitis de Montfort, qui tunc id est circa annum 1400. in Styria castrum Pfanberg possidebat. Taceo de pluribus alijs, quibus immorari non libet.

Vnum adhuc pro confirmatione dictorum adfero ex Balbino, qui fatetur Rosenbergorum cognomen non reperiri in Bohemia nisi paulo ante annum 1200. ait enim: *In literis vetustis Principum Regumque nostrorum, quibus subscripti sunt Proceres ad vsque 1100. qui Rosas gestarunt Vitigones appellantur, aliter nunquam; ab anno 1260. iidem proceres Vitkonve dicuntur; Domini de Straz, de Novadomo, de Rosis, paulò ante annum 1200. Landsteini sub annum 1230. ceteri Sezima Przibenicij (seu de Przibenz) & de Caustnik Anno 1260. Welbarticij post annum 1300.* Hoc ipsum pro nobis facit, quod appellatio Dominorum de Rosis paulò ante Annum 1200. exordium habuerit, & ex hoc arguimus Rosenbergios ante illum annum imò ante 1235. non venisse in Bohemiam. Qui verò antea nuncupati sunt Vitigones & Rosas gestarunt in clypeo, quod fuerint Rosenbergorum maiores probandum esset. Non enim sufficit dicere, dudum ante reperiuntur nomina Vitigonum, & inter Rosenbergios circa an.

Balbin. in Epit. sup. cit. l. 2. c. 12. in Notis f. 144.

1200. reperiuntur duo vel tres appellati Viteck, ergò Rosenbergiij sunt orti ex Vitigonibus: non benè sequitur, quia plures aliæ familiæ habuerunt inter suos aliquos Vitkones vel Witkones: & cum ipse fateatur apud Bohemos Vitum fuisse nomen Idoli, pari argumento posset dici Vitigones ortos ab Idolo. Neque etiam illud mihi persuadere possum, omnes illas familias, quæ paulò ante sunt nominatæ, de Straz, de Novadomo, Landsteinij, Sezimæ, Przibenicij, Chauftnik fuisse ejusdem stirpis & originis, eo quod rosas gestent in clypeis, licet diverforum colorum: hac quippe ratione etiam Ebersteinij Comites forent Vrsini, & quidem potiori jure, cum gestent rosam pentaphyllam; eodem modo Törring, Rechlingerij, & alij qui rosas habent in clypeo. Cæterum de aliis folicitus non tum: de Rosenbergiis adhuc præterea dubito an aliquis eorum in literis Bohemorum Principum ante an. 1230. reperiatur subscriptus: & si fortè reperitur, dicam eum fuisse Carinthiam, eo fortè missum à Duce Carinthiæ, & eâ occasione signasse literas: non fuisse verò Bohemum, quia ante 1235. nullus Rosenbergius Vrsinæ familiæ in Bohemia sedem fixit. Est præterea quod hic observem. Si ab an. 1260. vt asserit Balbinus, proceres illi, qui antiquitus vocabantur Vitigones, appellati sunt Vitgone sine addito de rosis vel de Rosenberg, sequitur manifestè Rosenbergios fuisse diversæ familiæ à Vitigonibus, vt potè qui jam circa annum 1200. nominabantur de rosis vel Rosenbergiij, adeoque debuissent etiam Vitigones illi seu Vitgove post an. 1260. appellari Rosenbergiij, vel certè ipsi Rosenbergiij Vitgove de Rosenberg, quo tamen nomine appellati vel subscripti non inveniuntur. Quodsi autem verum est reperiri in literis Principum & Regum vel etiam inferiorum nobilium Bohemorum subscripti Vrsini cum prædicato de Rosenberg, ante an. 1200. dicendum erit illos ante 1235. venisse in Bohemiam aliquâ aliâ occasione, quam nos dixerimus: & quidem circa eadem tempora circa quæ ex Carniolia, quæ tunc erat pars Carinthiæ, nostri Vrsini Blagayani migrarunt in Slavoniam: aut (vt paulò ante insinuat) illi subscripti Rosenbergiij non fuerunt Bohemi, sed peregrè ex Carinthia transeunter advenæ, cum certum sit Rosenbergium nomen ante annum 1200. in Carinthia fuisse celebre, vt jam diximus & adhuc dicemus, non constat autem id de Bohemia. Denique Vitigo est nomen proprium multis commune familiis, etiam in nostra Carniolia olim vsurpatum. Sic nominatur Vitigo de Castronovo in literis Freydenhallensis Cartusiæ anno 1320. & 1321. quem non credo fuisse Rosenbergium, cur ergò credam Rosenbergios Bohemos ortum habere ex Vitigonibus Bohemis, qui circa annum 900. Christi reperiuntur notati in literis, quo tempore fiebant subscriptiones solum nominum priorum, non autem cognominum & prædicatorum, vt alibi ostendo. Maneat ergò Rosenbergius Bohemos è Romanis Vrsinis ortos, in Carinthia primo pedem firmasse, inde sive ante annum 1200. sive (quod probabilius reor) anno 1235. è Carinthia in Bohemiam digressos, post ea tempora magnis adhibitis officiis, quod Wenceslaus Rex favori Joannis Cardinalis Cajetani Vrsini dedit, successores vero gratiæ Nicolai Papæ III. Vrsinorum Rosenbergiorum cognati. Id videmus quotidie Principes agere vt in gratiam aliorum magnorum Principum promoveant, quos sibi subditos noverint illis esse cognatos.

Denique author Arboris Rosenbergiæ Bohemæ Balbinus fatetur non esse omninò certam suam dispositionem, vnde ait: *Insinuandum est primò. Hanc Tabulam etsi summâ diligentia per me confectam, non esse*

tamen absolutam, meq; id ingenuè confiteri. Inuenio subscriptos vetustis Principum Bohemiæ literis Vitkanes Dapiferos, Ulricos, Henricos Vitigones, Vitigonem juniorem, seniore, Borssonem, Nicolaum, pluresque alios, qui stirpe nondum diuisa ad Novodomensem potius Vrsinorum lineam, quam ad Rosenbergiacam mihi spectare videntur. Sed hi in Genealogiam redigi non possunt, quia cuius filij aut patres fuerint, ex nulla historia colligi potest. Quæro an isti ante annum 1200 literis subscripti inueniantur, vel post: si ante hunc annum & sine cognomento de Rosenberg, dico fuisse alterius planè familiæ, licet in clypeis Rosas gestauerint. Etenim omnes illos quibus rosæ cujuscunq; coloris, formæ, aut numeri placuerunt, cogere in vnam familiam, est quid nimis violentum, & peritis Genealogiarum instar arbitrariæ inventionis.

§. III.

*Familia Vrsina Rosenbergica Carintha,
& Styriaca.*

STUDium Genealogicum quod nostrâ atate multa exercet ingenia laboribus siue affucta, siue addicta (ingentes quippe requirit labores) multa è tenebris eruit, quæ diu latuerunt, adeo vt apud sciolos, qui quod ipsi nesciunt, alios etiam non posse scire arbitrantur, stuporem & admirationem pariant; nempe ignorantia filia est admiratio: sed qui prudentiæ libellâ ponderant, quæ legunt, facile in asserta scriptorum consentiunt. Hactenus ignoratum est longo tempore, quod Rosenbergica Carintha familia, quæ hodie felicissimè floret in duobus omni heroicarum virtutum ornamento conspicuis fratribus, eandem habeat originem cum Rosenbergiis Bohemis; mihi tamen post reuisa nonnulla vetusta chartophylacia illicò subiit opinari non posse diversas familias esse, quarum idem nomen eadem insignia, eadem patria. Factâ deinde inquisitione in plura documenta, & rebus inter se combinatis, mihi met omne dubium sustuli, & vt porro etiam alijs id tollam, publici juris facio, quod privatim à longo tempore sensi. Et quia superiore paragrapho multa adduxi, quæ huc facerent, pauca adjungo.

Primo extant originalia & certa documenta ab anno Christi 200. & deinceps vsque ad præsens tempus, quibus clarè ostenditur Rosenbergiam nobilissimam familiam primò in Carinthia, deinde in Styria & Carnioliâ, ac demum iterum in Carinthia (vti defacto) floruisse sub hoc ipso nomine de Rosenberg, cum illis ipsis insignibus primarijs, quibus olim vsi sunt Vrsini Romani, & nunc vtuntur; nempe rosa pentaphylla, qualis apud Ciaconium editionis primæ anno 1600. & secundæ anno 1624. cum additionibus Victorelli, & recenti cum additionibus Oldoini anno 1678. in omnium Vrsinorum Cardinalium insignibus efformatur. Id manifestè ostendit lapis sepulchralis rubei marmoris Frisaci adhuc extans ab an. 1230. & plura Sigilla ante ducentos annos literis appensa, quæ in meis habui manibus, & ab Illustrissima familia conservantur: quæ sanè convincunt Rosenbergios Carinthos ejusdem prorsus stirpis esse cuius fuerunt Rosenbergi Bohemi, & ante annum 1200. hoc prædicato fuisse vsos: quia Henricus parens Christiani de Rosenberg anno 1230. defuncti supponitur pridem ante defunctus, ergò vsus hoc prædicato circà annum 1200. vel etiam antea ipsius maiores.

Secundo, certum est Rosenbergios Bohemos orum habere à Rosenbergijs Carinthis, vti supra ostensum quia in Bohemiam non venerunt ante Wenceslaum Regem : atvero in Carinthia illos antea floruisse vel lapis sepulchralis Friaucensis loquitur cujus effigiem hic libet exhibere.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Sed ne quis Zoilus putet hunc Christianum, & ejus parentem fuisse ex Rosenbergijs Bohemis, & huc officij alicuius causa venisse sicuti postea anno 1260. venit ex Bohemia Wocko de Rosenberg, qui egit Capitaneum Styriae, sciendum est nulli Bohemo patuisse aditum ad officia publica in Styria ante annum 1246. quo occisus est Fridericus ultimus Dux Austriae de stirpe S. Leopoldi Babenbergica. Post ejus caedem Ottocarus Rex Bohemiae occupavit Austriam & Styriam, vti expressè habet MS. Chronicon Viennense his verbis: *Fridericus Dux Austriae & Styriae interfecit in praelio 16. Junij. Octava die mater sua Theodora Ducissa Austriae obiit. Rex Bohemiae misit filium suum in Austriam (Vladislaum) hic duxcit Gertrudem filiam Ducis Henrici de Medlico in uxorem.* Sed Vladislao sequenti anno mortuo, Fridericus Imperator Austriam vt membrum Imperij cum Styria & Carniola, recipere conatus, Austriae Ducem Bavariae, Styriae Meinhardum Comitem Goritiae Capitaneos dedit anno 1247. Ipso quoque Imperatore anno 1248. defuncto, Marchio Badensis Hermannus ducta vxore filia Henrici Austriaci Austriam ingressus priusquam occuparet dominia fatis concessit anno 1250. Styri offerebant Ducatum Marchionj

Latin MS.
1774
47

MS. Chron.
Vien.

MS. alt. Mar.
tin. Thom.
Ebendorff.
in historic.
Austr. MS.

Lat in Migr.
f. 554. &c.
407.

Missinæ, qui Friderici Ducis occisi affinis erat: mox etiam Ducem Bavarie advocabant. Sed prævertit Ottocarus Bohemæ Rex, qui ducta vxore Margareta Austriaca dum violentâ manu Austriam aggreditur, Vngariæ Rex ei resistit per biennium, ac tandem cum eo transigit, relinquendo Austriam Ottocarum, sibi Styriam servat, eique præficit Capitaneum Stephanum Comitem de Wodicha Banum Slavoniæ ex Vrsinis, dictum vulgo propter residentiam, Comitem Zagrabientem anno 1254. qui cum Styris non placeret successorem habuit anno 1255. Cadoldum de Lindau, & mox anno 1256. Henricum Mortfortium de Pfanberg, ab Ottocarum positum, cum iterum Styriam recepisset. Hoc post annum mortuo successit Ulricus Comes de Pleyen, & anno 1259. Styris Capitaneum dedit idem Ottocarus Brunonem Episcopum Olomucensem, cui cum recusarent parere Styri, suffecit anno 1260. Wockhonem de Rosenberg. Atque ita apparet cum Ottocarus ante annum 1258. non adierit possessionem pacificam Styriæ, nullos Bohemos ad publica munia adhibitos, ut inter eos aliquis Rosenbergius etiam in Styriam mitteretur: consequenter illi Rosenbergi qui in Carinthia illis temporibus vixerunt, ac sepulti sunt, non fuerunt Bohemi, sed Carinthi.

Tertiò. Ex suppositione hætenus probatâ quod Rosenbergi non venerint in Bohemiam ante Wenceslaum IV. Regem, sive ante annum 1235. manifestè sequitur illos, qui ponuntur à Bucelino in Bohemo-Rosenbergica Genesi initio in duobus primis gradibus non fuisse natos Bohemos, ac proinde discernendos esse ab invicem. Vnde Viteck I. qui floruit anno 1150. censendus est fuisse vel Romanus, vel Carinthus, nec unquam vidisse Bohemiam. Ex filiis ejus Viteck II. & Henricus, verosimile est etiam utrumque in Carinthia vixisse & illic obiisse, quia non potest illorum ætas extendi ultra annum 1222. nec fortè tam procul. Ergò ex nepotibus Vitelli primi tam ex Vitek II. quam ex Henrico vnus, vel plures quod probabilius est, transferunt in Bohemiam eâ occasione quam supra suggestimus. Putem ego in Genesi, quam Bucelinus producit, Bohemorum Rosenbergiurum inter Vitellum, II. & quos ipse illi filios attribuit interponendum esse vnum alium Vitellum, adeoque istum nominari debere Viteck III. qui adhuc in Carinthia existens ducta vxore suscepit vnum vel alterum ex filiis, quos in Bohemiam vel secutu duxit, vel transmisit, remanentibus in Carinthia Henrici patris filijs Henrico II. & Christiano. Atque ita Viteck IV. Wockho I. Burianus & Nicolaus, filij Viteck II. aut potius (juxtâ meam designationem) tertij hujus nominis, omnes (fortè tunc patre jam defuncto) vel soli, vel cum parte si supervixit anno 1235. migrassent in Bohemiam. Quibus accesserunt ex Henrici I. filijs Budivoy, & Milota, qui accepto nomine à magno patre Nicolotto Vrsino à Slavis Carinthis dictus Mikulot, dein corruptè à Bohemis Milota. Nam Slavi nostrates, Nicolaos appellant Mikula, & Mikulot: quæ omnia clarius ex ordinatione Geneseos infra elucescent. Cæterum omnes hos tunc juvenes, ac penè adolentes fuisse arguitur, quia non nisi 30. annis post migrationem publicis munijs adhibiti narrantur: quamvis Burianum & Wockhonem in Bohemia natos putem si Viteck III. eorum parens simul cum filiis eo transijt, quia hæc nomina sunt planè Bohemica. Et quia etiam Budivoy peregrinum est apud nostrates, videtur etiam ille fuisse filius Vitelli III. & non Henrici. Nihilominus fortè illo tempore etiam nostris Slavis placuerunt talia nomina, cum hodie-

que

que Croatae vicini nostri Wolfgangum nominent Vock seu Lupum, & Budivoy significat *sit pugna*, apud illos, & apud nos Budiboy. Nomen Buriani non planè abludit à nostratibus Werianis vel Werianis, quorum Werianus de Hocheneegg anno 1177. in literis Sitticensibus, & Werianus de Archa anno 1248. in literis Bernardi Ducis Carinthiae, & fundacione Cænobij Landstrost.

Quartò. Nulli mirum videri debet, quod Rosenbergiij, qui è Carinthia migrarunt, in alieno regno ad maxima initio statim officia sint adhibiti, & in ijs semper perseveraverint, adeo vt etiam cum Imperij Principibus matrimonia contraherent; neque ex eo concludi debet illos fuisse indigenas. Nam Principum magnorum & Regum affectus legibus non coërcentur, & solent illis sæpius peregrini magis placere quam domestici, quod nostrà ætate centenis exemplis probare possemus, & hanc ob causam Reges Bohemiae (vt fatetur Balbinus) circa hæc tempora, quod peregrinis magis faverent quàm domesticis odia subditorum incurrerunt. Neque etiam econtra suspicari quispiam debet Rosenbergios Carinthios diversos esse ab illis, quod non sint pari fortuna semper vsi. Alia tempora, alij mores, & alia Provincia, alia occasiones. Illi in Regum conspectu accessum habuerunt ad gratias, nostrates Carinthe & Styri posteaquam deserunt in his Provinciis naturales Principes & Duces personaliter regere, procul ab aula, procul à promotionibus manserunt. Et hæc iniqua Fortuna plures nobiles afflixit familias, cum pleræque ad nostram ætatem, quæ supersunt, manserint in statu Equestri. Nam Baronum & Comitum tituli hoc primum seculo ceperunt esse communes, in his Provinciis.

Quintò Licet Rosenbergiij Carinthe non reperiantur vsurpasse bicolores illas transversales fascias, sive Segmenta rubro alba per transversum Scuti, sicut vsurpant Romani; semper tamen adhibuerunt rosam pentaphyllam eodem prorsus modo quo Romani; & præter Sigilla, quæ vidi appensa antiquis Instrumentis, extat etiamnum in quodam Styriæ templo, S. Floriani, & monstrari potest Scutum Rosenbergicum in fenestra vitro depictum, in quo rosa colore rubeo, in hac forma, & quantitate, quæ omnimodè assimilatur Romanæ.

Et cum hoc sit insigne Vrsinorum principale ac primum, quo omnes vsi sunt; & ex suprà adductis constet Rosenbergios Bohemos sæpè solâ rosâ fuisse vsos, eaque subinde alterius coloris, cum hæc sit pars substantialis, non possunt accidentia veritatem originis revocare in dubium.

§. IV.

Designatio Stemmatographica probatissima

Vrsino-Blagayanae familiae, quae ab annis penè 500. Comitum titulo gaudet.

I

Nicolottus Vrsinus senator Romanus, discessit Roma circa annum 1155. propter tumultus ab Arnaldistis concitados, vt sup. dictum ex antiquis Instrumentis. Consedit in Istria vel Carniolia Crainburgi, apud Hermannum ex Comitibus Goritiae Marchionem Istriae & Crainburgensem: apud quem illico gratiosus obtinuit connubium cum N. filia Marchionis. Venerunt cum illo plures ejusdem familiae, fortè etiam Frangepani cognati, qui in Veglia Insula ad mare Adriaticum lares fixerunt. Verosimile est cum illo etiam venisse vnum sive fratrem, sive patrualem dictum Vitellum (à quo deinde plures Vitelli, seu Viteck Vrsini) qui in Carinthiam ad Ducem Henricum se contulit, ibique Rosenbergorum auctor fuit.

II.

Stephanus Nicolotti filius dictus materno titulo comes de Goricha (seu Goritia) vocabulo Slavis vsitato, qui anno 1198. Bela III. Regi Vngariae fidelem operam navavit compescendo Albertum de Michovo sive Meichau, fines Vngariae infestantem, à quo obtinuit in compensationem Comitatum Wodicha inter Savum & Dubicham in Slavonia: & praeterea Insignium avitorum augmentum. Obijt circa an. 1212. vxor N.

III.

Stephanus II. Vrsinus Co. de Wodicha Andream Regem Hungariae anno 1217. suis expensis cum 260. Equitibus comitatus est. Unde obtinuit Privilegiorum Confirmationem, & novorum augmentum, quo ipse & posterius ab omnium tribunalium jurisdictione exempti sunt. Extat originale anno 1218. & aliud quo Bela IV. Rex eadem Privilegia confirmavit ipsi & fratri Baboni Anno 1241. vxor N.	Babo vel Baboneg Vrsinus Co. de Wodicha, qui Stemma Comitum de Wodicha propagavit de quo sub A.
--	---

IV.

Radoslaus I. Comes de Wodicha, Praefectus in Ostrosach, & anno 1280. Banus Slavoniae. Vixit adhuc anno 1286. quo emit dominium Radcha. Vxor N.	Baboneg II. Co. de Wodicha emit an. 1249. dominium Polyena, & primus condidit castrum Blagay. Fuit Praefectus castri Crupa. Ejus filios appellat Albertinus Dux Slavoniae Regis Stephani avunculus Comes de Posslega in quodam Privilegio fratres cognatos, & propinquos. Obijt anno 1290. vxor N. --- Comitissa de Posslega	Stephanus III. Vrsinus Comes de Wodicha, nominatur cum fratribus anno 1251. 1254. & 1256. dictus Comes Zagrabiensis quia Banus Slavoniae, & anno 1254. supr. Capitaneus Styriae, vxor Maria Ducissa Russiae ex matre Ducissa Austriae.
--	--	--

†

*

) V.

V.

Nicolaus II, Comes de Wodicha anno 1300. Episcopus Zagrabiensis & plures Radoslai I. Proles, quarum nomina ignorantur.

Stephanus V Comes de Blagay Dominus in Crupa ob Anno 1318 vxor Jolantha filia Priedæ Bani Boffnæ.

Radoslaus II. Comes de Blagay Banus Slavoniae anno 1294. Dominus Castris Ostrosfachs obiit Anno 1318. vxor N.

Nicolaus I. Co. de Wodicha militavit cont. Ottocart Reg. Bohem. 1278.

Stephanus IV. Co. de Wodicha Banus Slavoniae anno 1294 & 1316. vxor N.

Jo. I Co de Blagay Banus Slavoniae an 1311 ob. circa 1333.

Jo. II Co. de Blagay juvenis obiit adoptatus. a patre Joanne I.

Henricus & Stephanus fratres Comites de Wodicha, an stemma-propagaverint ignoratur.

VI.

Dionisius Comes de Crupa vxor Anna Comit. ab Ortenburg. filia Ottonis. Anno 1370.

Paulus Comes de Crupa ob. circa annum 1374. vxor Anna filia Meinardi Comit. ab Ortenburg supr Capit. Carnioliae

Jo. Co. de Crupa an 1390. Georgius Com. de Crupa an. 1377. Catharina Comit. de Crupa vxor I. Henrici Co. ab Ortenburg. Georgii de Bietzen, cuius filius Paulus ant o 1404, fuit Banus Slavon.

Duymus Comes de Blagay obiit circa an 1368. vxor Margareta filia Nicolai Bani Machovienfis. Hic Duymus scribitur aliquando Döyn, & Duymech, quod sonat forte Dionysium.

Nicolaus III Co. de Blagay floruit an. 1344.

Jo. II Co. de Blagay juvenis obiit adoptatus. a patre Joanne I.

Paulus II. Co. de Crupa sine liberis.

Jo. filius patri præmortuus

Jo. Co. de Blagay juvenis obiit adoptatus. a patre Joanne I.

VII.

Stephanus V, Comes de Blagay, fuit anno 1395. Canonicus Cathedralis Eccles. Zagrabiensis: multa egit pro augmento familiae, & conservatione jurium: multa Privilegia curavit authenticari per Capitulum Zagrabiense, quæ extant. Vixit adhuc an. 1401.

Nicolaus IV. Comes de Blagay, juventutem militiae facravit anno 1347. cum Ludovico Rege Hungariae profectus in Apuliam, meruit exaggeratas laudes à Rege, de quibus extat originale. Vxor Mayna de Ratetych filia Bogdoslai. De obitu non conitat.

Baboneg III. Com. de Blagay vxor Anna Comitissa de Corbavia, quæ notatur adhuc vixisse anno 1471. & liberis nihil adhuc reperiunt.

Joannes III. Comes de Blagay, nominatur sepius cum fratribus, velut naru maior, præfertim anno 1370. Habitavit in Ostrosfachs. cum fratre profectus in Apuliam strenuè dimicavit obiit circa an. 1382.

VIII.

Lad'slaus I. Comes de Blagay, pugnavit fortiter pro Rege in - Foro julio, & in Bohemia contra hæreticos Generalis exercitus, vt constat ex diplomate originali, in quo eximia eius laudes. An. 1424. donavit illi Sigimundus Rex Castra Kalkanicha, Magbych, Bafchya, Straboncha, Banyanie, & inferiorem Jamnicham. De vxore & liberis nihil reperitur.

Antonius Comes de Blagay nominatur cum fratribus filius Nicolai, anno 1396. 1411. 1413. Sigimundus Imp. confirmavit ipsi & fratribus antiqua Privilegia anno 1406. de quibus extat originale, obtinuit etiam anno 1426. castella Gradech, Dobovech, Zalathneck & quartam partem Petrinie. Emit plura dominia. Obit anno circiter 1438. vxor N.

Joannes IV. Comes de Blagay sepe nominatur cum fratribus, Sigimundus Rex anno 1435. oppignoravit illi castra Vrbas & Kozara. Uladislus Rex anno 1441. illi & filio Nicolao, & patruelibus Gregorio & Francisco castrum Ostrosfachs, quod Sigimundus Rex maioribus abstulerat reddidit vx. Catha. de Corbavia.

Paulus Comes de Blagay patrem & patruum in Apuliam comitatus ibidem pugnans gloriose occubuit, vt legitur in diplomate Ludovici Regis: *Petrum filium dicti Joann. & quosdam nobiles eorum familiares, ipsos per lineam consanguinitatis attingentes vorago mortis absorbit.*

Matthias Comes de Blagay. Gregorius I. Comes de Blagay, emit anno 1439. Bredivitza, Dol, & Dobretina Rursum Anno 1457. Magnaloboda, Kounoulane, & Zelicza Anno 1459. Zenko-vaz, Stangovaz, Mirnichich, Pogun-felzya &c. Ladislaus II. Comes de Blagay nominatur cum fratribus Gregorio, & Matthia Anno 1438. Franciscus I. Comes de Blagay, nominatur Anno 1437. filius Anconis, & frater Gregoris, & Anno 1441. alius de eo non constat.

Stephanus IV. Co. de Blagay floruit an. 1480. & 1490. quo cum Oswaldo Epil. Zagrabi. convenit propter decimas. A Matthia Rege obtinuit A. 1470. Privil. special. vixit adhuc an. 1495. vx. Dorothea Co. de Frangepa filia Sigismundi & soror Barbara nupta Wok Despotæ. originale N. 108.

Stephanus V. de Blagay, vxor Dorothea Comitissa de Frangepan soror Sigismundi, ducta anno 1486. vt in orig. num. 106. Catharina Comitissa de Blagay, vxor Bernardini Comit. de Frangepan.

Nicolaus V, Comes de Blagay nominatur Anno 1470. in Privilegio Matthie Regis. Michael Comes de Blagay nominatur ibidem. Joannes V. de Blagay, vxor Dorothea Comitissa de Frangepan soror Sigismundi, ducta anno 1486. vt in orig. num. 106.

Antonius II. Comes de Blagay, fratri per vim eripuit, Brumah, & Boyna, Dominia, propter quæ cum Bannis parere nollet à Uladislao Rege coërcitus est. vxor Barbara N. quæ nominatur vi-
dua Anno 1518.

Gregorius II. Comes de Blagay nominatur Anno 1507. & 1508. Cum fratre Antonio propter possessiones diffidia habuit, vt Uladislao Rex coactus fuerit totam nobilitatem ad arma vocare contra Antonij violentiam. Obijt anno 1515 sub hoc Turcæ occuparunt castrum Blagay, & plura dominia familiae, vxor N. de Werchovyna.

Kiburga Comitissa de Blagay, secunda Vx. Leonardi Rauber Baronis de Planckhenstein Cæsareæ Aulæ Mareſchalli, apud Maximilianum I. Imp. ex Bucelini To. 3. in Gen. Rauber.

XI.

Plures liber quorum nomina non extant.

Stephanus VII. Comes de Blagay anno 1538. Turcas repulit ab obſidione caſtri Oltroſach. Et anno 1543. in Gachka, vnâ cum Comitibus Zlunijs cognatis, integrum exercitum Turcarum proſtigavit, obiit circa an. 1547. vxor Dorothea Comitissa de Zluni ex stirpe Frangepanum filia Michaelis, neptis Duymi de Frangepan ſup. Capitanei Carniolæ, quem alij Doyanum, alij Trojanum ſcribunt.

Plures liberi de quibus nulla memoria.

XII.

Eva Comitissa de Blagay vxor I. Nicolai Comitis Zriniij, qui ad Sigethum à Turcis cæſus est anno 1566. vxor 2. Pauli Comitis de Straffoldo.

Franciscus II. Vrſinus Comes de Blagay ex Slavonia Turcarum vi pulſus cum patre, conſedit in Carniolia anno 1547. poſſedit comitatum Goſchevie obtinuit anno 1575. à Maximiliano II. confirmationem Privilegiorum. Vxor Magdalena de Lamberg Baronissa, filia Joſephi ſup. Capitanei Carniolæ. Equitis Aurei velleris & apud Annam Imperatricem Aulæ Præſecti.

Elifabetha Com. de Blagay vxor Nicolai Com. de Frangepan mater Caſpari, qui anno 1575. habitavit in Tſchernembl Carniolæ.

Catharina Vrſina Com. de Blagay vxor Joannis Frederici Baro: de Dietrichſtein, mater Franciſci Sigismundi.

Georgius Vrſinus Comes de Blagay anno 1590 vxor Felicitas ab Aursperg, filia Joannis XI. quæ poſtea nupſit Joanni Georgio de Lamberg in Rottenbüchl, mater Sebaſtiani.

Stephanus VII. Vrſinus Comes de Blagay vxor Elifabetha Baronissa ab Aursperg filia Chriſtophori Prætoris Carniolæ occubuit Stephanus in conflictu cum Turcis ad Caroloſtadium ann. 1598.

Joannes Weichardus Vrſinus Comes de Blagay Sac. Cæs. Maj. Conſiliarius obiit anno 1617. ſepultus Labaci in Cathedrali vxor Felicitas à Zuetkovitſch.

Stephanus VIII. Vrſinus Comes de Blagay anno 1610. Vxor Dorothea Sidonia Baronissa ab Egckh.

Eberhardus Leopoldus Vrſinus Comes de Blagay S. C. M. Conſil. & Camera- rius, Ducatus Carniolæ multis annis Aſſeſſor, Prætor, & Vicemareſchallus, dein Vicedominus, ac demum ſupremus Locum tenens Capitaneatus. O-
biit anno 1680. die 30. Martij vxor Anna Maria Comitissa Paradeiſerin.

Elifabetha Eleonora Vrſina Comitissa de Blagay, Domicella Felionore Imperatricis, nupta Eufachio Joanni Comiti ab Althan fratri Wolfgangi Euaſchij.

Franciscus Georgius Vrſinus Comes de Blagay, educatus in Aulæ Cæsareæ cum fratre & ſore vinctum Senenſi. Leopoldo Wilhelmo Archiduce.

Elifabetha Vrſina Com. de Blagay vxor Franciſci Bernardi L. Baronis de Moſchkhon. Maria Vrſina Co. de Blagay vx. Rudolphi L. B. de Moſch.

Magdalena Cordula Com. de Blagay, vxor Joan. Georgij Comitis de Lamberg in Stain ſupremi Hæreditarij Præſecti Equilis in Carniolia & Vin-
dorum Marcha.

Franciscus Adamus Vrſinus Comes de Blagay S. C. M. Comerarius, & Vicedominus Carniolæ anno 1675. vivat! vxor Sibylla Conſtantia Comitissa ab Aursperg filia Joannis Andreæ ſupremi Mareſchalli Carniolæ.

Maria Felicitas Vrſina Com. de Blagay vx. Franciſci Caroli Comitis Barbo de Wachſenſtein Præſidis deputatorum.

Catharina Elifabetha Com. Vrſina de Blagay. vxor Georg. Sigismundi Comitis Paradeiſer. Wei-

Anna Elifabetha Vrsina Comitissa
de Blagay nata anno 1674.

Weichardus Leopoldus Vrsinus
Comes de Blagay natus an. 1673.

A.

Linea Vrsinorum Comitum de Wodycha.

Babo Vrsinus (vulgo Baboneg dictus) Comes de Wodycha Stephani I. filius, Nicolotti Romani nepos: obtinuit cum fratre Stephano II. privilegium ab Andrea Rege Hungariæ, quo eximitur familia à potestate Banorum & judicum, ita vt ab alio quam à Rege judicari non possit: & hoc propter fidelia seruitia (vt habet diploma) quæ in diversis expeditionibus regni exhibere studuerunt, & quotidie non desistunt exponendo se & sua multis periculis, & fortune casibus incessanter &c. quæ repetuntur à Bela Rege in alio diplomate anno 1241. quo Baboneg adhuc vixit vxor N. ----- soror Rolandi Bani.

Jacov sive Jacobus anno 1266. mutavit partem hereditatis suæ cum Rolando Bano pro alijs bonis. vxor N.

Matkko sive Matthias Comes de Wodicha, nominatur cum fratribus filius Babonegg an. 1266 & 1269. vxor N.

Christan se Christianus Comes de Wodycha anno 1269. obtinuit cum fratre Jacobo à Bela Rege confirmationem hereditatis.

Petrus Comes de Wodycha cujus mentio fit anno 1266. 1269. & adhuc an. 1313.

Farcafitus, id est Wolfgangus Comes de Wodycha vxor N.

Stephanus Com. de Wodicha.

Andreas Com. de Wodycha.

Jacobus Com. de Wodycha.

Andreas seu Andreas Comes de Wodycha an. 1313.

Lazarus Comes de Wodycha anno 1300.

Petrus & Andreas Com. de Wodicha Hi duo fratres, & Philippus eorum Patruelis litigarunt cum Duymo Co. de Blagay pro dominio Polyana.

Philippus Com. de Wodycha anno 1355.

Stephanus Com. de Wodycha anno 1355.

Ender Com. de Wodycha ann. 1344. emit prædia Obrou, & Stenopolane anno 1353.

§. V.

Designatio Stemmatographica Vrsino-Rosenbergica familiae Bohemæ.

Juxta fundamenta quæ supra §. 2. posuimus, corrigendum est initium Geneleos Rosenbergicæ Bohemæ, quod hoc loco præstabimus salvo doctiorum judicio.

I.

Vitellus Vrsinus Romanus circa annum 1155. Roma discedens propter turbas Arnaldistarum confedit in Carinthia, quo eodem tempore Nicolottus Vrsinus ejus frater vel patruelis confedit in Carniolia ob eandem causam, & eodem tempore Româ migrans. Nicolottus ductâ vxore Hermanni Marchionis Istriæ

ex Comitibus Goritiæ filia, author fuit Vrsinorum Comitum de Wodycha appellatorum in Slavonia: Vitellus verò Dominorum de Rosenberga in Carinthia, vbi spatio 80. Annorum familia aucta traduces immisit Bohemiæ circa annum 1235. vt suprà ostendimus. Quare Vitellus iste seu Viteck (ita dictus à Slavis) ceteri debet vtriusque lineæ Rosenbergorum, tam Bohemorum, quam Carinthorum author, & filij eius in Carinthia nati. Vxorem quam habuerit est incompertum: filios duos illi assignat Bucelinus, quos ambos agnoscimus, sed Carinthos

II.

Vitellus seu Viteck II. de Rosenberga circa anno 1180. claruit. Vxor ejus N. Comitissa de Schwartzenburg (vt habet Genesis Bohema) quæ sine dubio fuit Carniola vel Carintha, filia fortè Meinardi, qui anno 1140. subscripsit foundationi Oberburgensi propè Stain Carniolæ, & cuius filij Meinardus & Albertus Anno 1162. Monasterio Sitticensi infra Labacum donarunt allodium suum Kaltenfeld. Obijt Viteck circa Annum 1200.

Henricus I. de Rosenberga, ita appellatus à scuto gentilitio, claruit cum fratre anno 1180. Tribuuntur illi in Genesis Bohemica filij *Budvoy*, *Milota*, & *Viteck IV.* sed hic videtur confundi cum nepote Viteck V. cum vtrique idem annus assignetur 1277. *Budvoy* est Slavicum & sonat *sit pugna*: quod fortè solum agnomen fuerit. *Milota*, est idem ac *Nicolottus*, formatum ex Slavico *Mikula*, & *Mikulot* quod idioma etiam apud Carinthos in vsu est: ac proinde hi filij nati fuerunt in Carinthia Vxor N.

III.

Plures liberi quorum nomina ignorantur.

Viteck III. floruit anno 200. obiit Anno 1222. vxor N.

Plures liberi Henricus II. floruit circa annum 1200. obiit circa annum 1226.

IV.

Wock sive Wolfgangus D. de Rosenberga, natus circa annum 1208. propagator stirpis in Bohemia in quam migravit cum fratribus an. 1235. vxor Hedwigis Comit. de Schaunberg, obiit Bocko anno 1262. Græcij.

Nicolaus factus Episcopus Pragensis obiit an. 1258. Burianus ann. 1253. supremus Bohemæ Camerarius Viteck IV. D. in Pizbiniz anno 1262.

Agnes vxor N. Baronis de Strakoviz.

Nicolottus, & Budvoy transferunt in Bohemiam anno 1235. Bodivoy stemma propagavit, Nicolottus dictus Milota Zavillius fuit Capitaneus Moraviæ, & obiit anno 1290.

Henric. 3. in juventute ob.

Christophorus Christianus de de Rosenberga. Rosenberga.

hi duo manserunt in Carinthia, quorum alter propagavit stemma. Haud dubiè fuerint plures liberi, quorum nomina exciderunt.

V.

Bodivoy II. de Rosenberga de quo nihil habetur præter nomen.

Hindinus de Rosenberga N. filia Hincconis Kruffinæ de Lichtemburg.

Henricus IV. de Rosenberga (Bucelino est II.) supremus Camerarius Bohemiæ, dein Burggravius ob. anno 1310. vxor Elifabeta de Pattenstein, & Zambach, mortua anno 1307. ejus frater appellatur de Dobruffka.

Plures forte liberi infantes mortui.

Ozenik I. de Rosenberga Obijt caelebs.

Viteck V. de Rosenberga obiit anno 1277. die 22. Sept. vxor Sibylla de N.

*

VI. A.

<p>N. de Rosenbergo vxor N. Domini de Welfina sive de Waldstein.</p>	<p>Agnes de Rosenbergo vxor I. N. D. de Lippa 2. N. D. de Krauarz</p>	<p>Petrus de Rosenbergo propagator stirpis ex Monacho & Diacono per dispensationem maritus ob. an. 1346. vxor I. Viola seu Elifabetha Ducissa Teschinentis Vidua Wenceslai III. Regis Bohem. obiit an. 1317. 2. Catharina filia Beniffij de War-tenberg ob. an. 1355.</p>	<p>Joanna de Rosenbergo vx. Joannis de Michalowitz ob. anno 1317.</p>	<p>Margarita de Rosenbergo vx. Bavarij III. de Strakoniz ob. an. 1357.</p>	<p>Henricus V. de Rosenbergo D. in Cromau: de vxore non constat.</p>	<p>Wockho II. D. in Cromau, de vxore non constat.</p>
--	---	---	---	--	--	---

Hoc initium Geneleos Familiae Rosenbergiae Bohemo-Carinthae, sic emendatum optime videtur in gradibus cohaerere, & evitare hiatus temporum, qui in Genesi à Bucelino producta animadvertuntur, & multa saluat in historia. Præter illa, quæ superius circa initium hujus Geneleos observavi, etiam est 1. quod Bucelinus (vel potius Anonymus, à quo Bucelinus descripsit) ex duobus faciat unum: nam ponit Milotam Rosenbergium filium Henrici I. (quem nos II. scribimus) nepotem Milotæ ex fratre, cum tamen idem fuerit Milota & Zavissius, quia apud scriptores Bohemos promiscuè nominatur modo Milota, modo Zavissius, modo conjunctim Milota Zavissius: unde aliquibus dubium ortum cujus familiae fuerit. Et hic ipse est, qui ad Rudolphum Imperatorem ab Ottocaro Rege defecit anno 1278. & postmodum obiit anno 1290. Haselbachius vocatillum Milotam à Zeupusch, fortè ab aliquo dominio sic appellatum. Balbinus appellat Milotam de Dediez & ait: *qua stirpe sit editus non liquet, alij Rosensem, alij Krauarzium fuisse scripserunt.* 2. si Milota fuisset filius Henrici I. quem nos ponimus filium Vitelli II. & obisse circa annum 1200. verosimile est (vtpote natum circa annum 1156.) si vel posthumus fuisset Milota, nonagesimum vitæ annum attigisset, & fortè octogenarius pugnasset, quod non est credibile. Benè igitur inter Viteck II. & Henricum I. interponimus unam generationem, quia sic Milota natus circa annum 1224. paulò ante patrem decessisset anno ætatis 66. & fuisset adhuc ad militiam habilis anno 54. ætatis. 3. primos tres gradus, id est Viteck I. Viteck II. cum Henrico I. Viteck III. cum Henrico II. natos in Carinthia citrà dubium habemus, ex fundamento supra posito ac probato, quod Rosenbergijs Vrsini non venerint in Bohemiam ante annum 1235. de quarto gradu quæstio esse potest. In hoc tamen etiam securè asserimus tam proles Vitelli III. quam Henrici II. natas esse in Carinthia, & oblata occasione, de qua supra diximus, migrasse in Bohemiam ex filijs Vitelli III. omnes si non simul, saltem successivè, Henrici II. Nicolottum dictam adhuc in Carinthia Mikulotum, & postea corruptè Milotam ac fratrem ejus Budivoyum; convincit hoc ipsa illorum ætas, & præterea senioris inter illos Wockonis, sive Wolfgangi connubium cum Hedwige Schaunbergica, quam Styram fuisse vix ambigerem, quia reperio jam anno 1235. Bernardum de Schaunberg subscriptum in literis Seytzensibus, & sequentibus annis plures in Styria, Carinthia & Austria, unde probabile est Wockhonem adhuc in Carinthia, non solum natum, sed etiam duxisse vxorem, & cum illa in Bohemiam migrasse anno 1235. Quæ fortè dein causa fuerit cur illum præ cæteris delegerit Ottocarus Rex Bohemiarum, quem Styris anno 1260. Calpitancum daret, vtpote quasi conterraneum. Dubium nihilominus de familia vxoris movet Tabula antiqua Monasterij Altvadensis quod hic Bocko fundavit, in qua legitur: *Ejus verò relicta* (id est Wockhonis) *Domina Hedwigis Germana*

Æn Sylv. hist. Bohem. Megisl. 8 c. 35. Balb. in Epit. Boh. l. 3 c. 15.

Tabula Altvadensis ap. Balb. in Epit. Bohem. l. 3. c. 15. fol. 285.

DD. Bernardi & Henrici de Sonberg cum sedisset aliquot annos in sede viduali nupsit D. Friderico de Stubenberg in Styria, & ibidem anno Domini M. CCC. XV. Idus Februarij (puto legendum anno M. CCC. X. V. Idus Februarij) moritur, & in Ruenna Abbatia nostri Ordinis sepelitur. Diversæ fuerunt familiae Schaunberg & Sonberg seu Sonæenberg, utraque reperitur hoc ipso tempore in Styria, quod patet ex vna eademque subscriptione Cartulie Scytzenfis in hæc verba: *Fridericus Dux Austriae & Styriae confirmat donationem factam a D. Sophia de Leumbach &c. Testes Ulricus de Becca, Bernardus de Schoenberg, Reinbertus de Mureckbe &c. Hadamarus de Steneberch, Henricus de Hückbenberch, Chunradus de Künberch. Act. Petovij 5. Cal. Maij.* Verosimilius tamen est, quod author tabulae erraverit scribendo Sonberg, pro Schoenberg, sive ut posterioribus temporibus scribi ceptum de Schaunberg, præsertim cum in Genesi Schaunbergica reperiantur Bernardus & Henricus fratres de Schaunberg filij Henrici senioris. Difficile verò est creditu quod præfata Hedwigis vixerit usque ad annum 1315. marito primo superstes cum quo minimum sex proles habuit, quia saltem septennio illi convivere debuit adeoque nupta fuisset anno 1255. & nata 1240 adeoque ad annum ætatis 75. pervenisset. Unde suspicor in tabula Altovadenhi legendum esse obitum anno M. CC. XC. V. Idus Februarij. Et fortè sic scriptum, fuit, sed qui descripsit transposuit literas numerales. 4. observare licet primis illis temporibus adhuc inter Vrsinos Slavoniae Comites de Wodicha & Carinthos Rosenbergios, fuisse mutuae parentelæ vividam notitiam, ut nomina qua vni lineæ placuissent, altera quoque usurparet. Sic uti supra ostensum Vrsini de Wodycha habuerunt anno 1269. vnum Christianum, seu Christianum, & fortè plures, quod nomen acceperunt à Christiano Rosenbergio in Carinthia anno 1230. defuncto, & Frisaci sepulto. 5. De prole Wockhonis, & ejus patruelis Budivoy nihil laboramus, sed ultro admittimus eam in Bohemia natam ac educatam, nisi fortè biennio illo, quo Wockho in Styria Capitaneum egit, ubi & mortuus est & sepultus, aliquis ei filius fuisset natus. 6. Nomina illa insolita Budivoy, Boruffij, Milotæ, Wockhonis neminem moveant, ut credat in Bohemia primum nata: quia etiam in Carinthia Slavicum idioma in usu fuit, & nunc est, omniaque illa tam potuerunt à Slavis Carinthis excogitari, quam à Slavis Bohemis. Certè hodieque nos lupum appellamus Volck, & Vock, & Croatae non aliter Wolfgangos appellant, quam Wock & Vuick. Budivoy jam dictum, est vox Slavica significans. *Fiat pugna*, sicuti e contra Slavis in more est appellare quosdam Budimir, id est *Fiat pax*, cujus nominis olim Regem habuerunt Slavi Croatae. De Milotæ etiam dictum est, quod sit Nicolottus à Slavis Carinthis appellatus Miculot, cum aliter Nicolaum non soleant Slavi nostri nominare quam Micula, & demum, ex Miculot formatum brevius nomen Milot. Hæc de Vrsinis Rosenbergijs Bohemis sufficiant. Reliquum quod deest Genesios istorum, apud Bucelinum Lector inveniet To. 3. & Tomo IV. Germaniæ sacroprophanae, & apud Balbinum in Originibus Guettensteinijs.

§. VI.

*Designatio Stemmatographica, familiae
Vrsino-Rosenbergicae Styro-Carinthæ*

ORiginem hujus Illustrissimæ familiae eandem esse cum familia Vrsino Rosenbergica Bohemia, sufficienter probavimus supra §. 2. nunc verò ipsum stemma & seriem generationum aggredimur.

I.

Vitellus Vrsinus Romanus, ob tumultus Arnaldorum sponte Româ exul cum alijs cognatis circa ann. 1155. confedit in Carinthia. Vxor N. familiæ incomptæ. A Slavis dictus est Viteck quasi parvus Vitus seu Vitellus: à Scuti gentilitij Rosa pentaphylla cognomen assecutus est pro more patriæ de Rosenbergo.

Vitellus II. sive Viteck claruit anno 1180. Vxor N. Comit. de Schwarzenburg Carna, filia fortè Meinardi, qui anno 1140. subscripsit fundationi Oberburgensi, & soror Meinardi ac Alberti Comitum de Schwarzenburg, qui habuerunt possessiones in Carnioliâ anno 1162. vt habent MSS. Sitticensia.

Henricus I. Vrsinus de Rosenbergo nomen proprium fortè in gratiam Henrici Ducis Carinthiæ in Baptismo fortitus, claruit cum fratre anno 1180. vxor N. ----- familiæ incomptæ. obiit. Henricus circa annum Christi 1200.

Plures haud dubiè proles, quarum nomina desiderantur.

Plures liberi vel mature extincti vel nondum comperti, Viteck III. de Rosenbergo obiit circa annum 1222. vt habet Genesis Bohemâ vxor N.

Henricus II. D. de Rosenbergo floruit anno 1200. obiit circa annum 1226. vxor N.

Christianus D. de Rosenbergo, cuius lapis sepulchralis extat Frisaci, obiit ann. 1230. 5. Idus Octob. de vxore & liberis non constat.

Wockho I. sive Wolfgangus de Rosenbergo vxor Hedwigis Co. de Schaunberg, quæ obiit ann. 1290. Ipse verò anno 1262. Græcij vbi erat Capitaneus pro Rege Ottocaro. Hic cum fratribus primus transiit in Bohemiam.

Henricus III. de Rosenbergo, in iuuentute extinctus.

Christophorus D. de Rosenbergo anno 1238. Græcij à Matthæo de Weissenegk Prætorè Provincie accepit attestationem, quæ extat in originali apud Rosenbergicam familiam in Carinthia vxor N. de Weissenegk Styra. Ipse obiit circa annum 1246.

Nicolotus de Rosenbergo dictus vulgo Micolot, transiit in Bohemiam dictus ibi Micolot. fuit Capitaneus Moraviæ à Rudolpho Imp. datus an. 1278. obi. 1290. Buthvovus transiit in Bohemiam, ibique fedem fixit cum, patribus.

Albero de Rosenbergo, in literis antiqq. vixit adhuc anno 1283. habitavit in Carinthia vxor Sophia de Holenburg, filia Schwickheri. MS. ant.

Henricus IV. de Rosenbergo floruit anno 1250. subscripsit litetis Ulrici Ducis Carinthiæ, cuius aulam sequebatur an. 1256. pro Victorienlibus n. 275. anno 1260. literis ejusdem Ducis pro Freydenhallensi Carthusia in Carnioliâ. item anno 1262. in literis Hartnidi de Orth, & anno 1263. in literis Alberti de Veldesberch, quæ extant in Archivo Oberburgensi Episcopi Labacensis. Fuit anno 1263. post Wockhonem patrialem supr. Capitaneus Styria, & ea occasione transfuit lares in Styriam, obiit circa ann. 1278. vxor N. -----

Hildegardis de Rosenbergo vxor Henrici de Greiffenfels MSS. ant.

Christophorus II. de Rosenbergo, in iuventute decellit.

Wullingus I. de Rosenbergo nominatur inter testes donationis factæ Monasterio Mûnckendorffeni à Comitissa de Seunegkh an. 1302. extat originale apud Moniales Mûnckendorffenses.

Udalricus I. de Rosenbergo floruit an. 1328. in lit. antiqq. vxor N. hætenus in compertæ familiæ, habuerit proles fratres, & sorores, quorum nomina non extant.

Helena de Rosenbergo vxor Henrici de Oflerwiz anno 1333.

Hercules I. de Rosenbergo floruit an. 1290. Fundavit ann. 1307. Marchpurgi in Eccl. Parochiali missam perpetuam: nominatur in literis filius Hermanus & ejus mater, cuius tamen nomen non exprimitur. Ob. eodè an. 1307. extant originale apud familiam vxor N. -----

Catharina de Rosenbergo vx. Walteri Comit. de Sternberg, qui castrum Sternberg in Carinthia vendidit Ottoni Ortenburgico circa annum 1290. ex Lazio migrationum fol. 229. Hennin in Gen. Germ. fol. 545.

Henricus V. de Rosenber
 flor. an. 1360. vxor Adel-
 heidis de Schaunberg filia
 Henrici, vidua Hermanni
 ab Ortenburg, qui habita-
 vit in Laas Carniolie, ap-
 pellatus à Friderico pulchro
 Imp. cognatus. Laz. Migra.
 f. 232. Bucel. Ger. T. 3, P.
 2. Hennin. f. 234. 2. vxor
 Barbara de Abensperg Ul-
 rici III. filia. Henn. f. 223.

Abero II. de Rosenber
 vxor Margareta Raspin
 filia Joannis, cujus altera
 filia Chunegundis nu-
 pta fuit Joanni de Pley-
 burg. Ex cessione origi-
 nal. de anno 1391. quæ
 servantur à familia. Hic
 habuit possessiones in
 Carniolià scribitur in li-
 teris **Albel von Rosen-
 berg.**

Barbara de Rosenber
 vxor Wil-
 helmi de Abensperg anno 1350.
 Hennig. f. 223.

Hermannus I. de Rosenber
 floruit anno 1340. vxor An-
 na Puttlerin ab Aigen, filia
 Christiani foror Georgij, cui
 nupta fuit Sibylla Gallerin.
 Bucelin. T. 3, German. fol.
 181. De obitu non constat.

N. filia patri
 pramortua.

Gertrudis de Rosenber
 vxor
 Jo. de Rosenber
 Capitan. in Segor,
 vixit adhuc an. 1440. vx. Barbara de
 Schaunberg foror Anne nupte Her-
 manni Ciliae Co. vnde propter affi-
 nitate obtinuit à Com. Ciliae Cap-
 itaneatum Segor. Ex antiq. MS. DD.
 Co. de Gallenberg Wilhelm⁹ de Ro-
 senberg nominatur cum fratribus
 anno 1409. in MS. Gallenb.
 Ulrichus II. de Rosenber nominatur
 cum fratribus eodem anno

Georgius de Rosen-
 berg vendidit anno
 1409 cum fratribus
 Egidio de Gallen-
 berg suas possessio-
 nes in Carniolià pro-
 pes Schenckhethurn
 vxor Magdalena A-
 spanin ab Haag filia
 Sigismundi ex Ag-
 nete Panhalmin.
 Bucel. To. 3. fol. 8.

Barbara vxor Jo. ab Hollnegg vixit
 adhuc an. 1393. mater Diethmutæ,
 nupte Reimperto de Gleinitz. Ex
 Registratura Grecentii.

Hercules II. de Ro-
 senberg avi nomen
 fortitus. Emit anno
 1368. quædam bo-
 na à Frideric. de Col-
 niz. obiit circa ann.
 1396. V. Eva Creu-
 zerin, foror vel filia
 Ortelij, qui circa Ci-
 leam habuit posses-
 siones. Extant literæ
 emptionales ap. fa-
 miliam.

Hermannus II. de Rosenber vxor
 Gertrudis de Seldenhoff, filia Rein-
 pertis MSS. Gracensisibus.

Rudolphus de
 Rosenber in
 lit. an. 1458. a-
 liudde eo non
 constat.

Leo de Rosenber
 floruit circa ann.
 1430. vxor Bar-
 bara de Scheyrn,
 filia Georgij vidua
 Hermanni de Tur-
 ri, quæ post obi-
 tum Leonis nupsit
 3. Leonardo Pa-
 radeifer. Ex Ge-
 tuesi Dominorum
 de Scheyrn.

Magdalena de
 Rosenber cir-
 ca ann. 1440.
 vxor Isaaci Zot
 de Pernegg. Ex
 MSS. Registrat.
 Grac.

Wilfingus de Rosenber
 recepit Anno 1414. feuda ab
 Ernesto Archiduce. vxor 1.
 N. ducta circa ann. 1400.
 vx. 2. Catharina Schram-
 pifin, filia Wierandi Styra
 ducta anno 1414. cujus do-
 talitiæ extant Originales
 apud familiam. Ipse obiit
 anno 1420.

Fridericus de Rosenber vxor N.
 familie nobilis de Redschütz. Cum
 liberis careret vendidit sua bona
 Wilfingo fratri, de quo extant ori-
 ginales apud familiam.
 Amalia de Rosenber vxor Hartmi-
 di de Kreygh anno 1408.

Gertrudis de Rosen-
 berg vxor Georgij
 Domini de Walsee
 in Austria an. 1440.
 ex MSS. antiqq.

Agnes de Rosenber
 (quam Bucelinus in
 Genesi Bohemica re-
 posuit T. III. sed re-
 vocavit T. IV. Vx.
 Reimperti de Wal-
 see, qui habuit bo-
 na in Cariniolià, &
 Carfo, postremus
 stirpis.

Petrus de Rosenber ann.
 1421. vxorem duxit 1.
 Elisabetham filiam No-
 bilis Friderici de Waitz-
 halm, sic nominatur in
 Dotalitiis, quæ extant. 2.
 Sabinam de Rackniz fi-
 liam Georgij ann. 1439.
 Extant etiam originales
 apud familiam.

Matgareta de Rosenber vxor Ge-
 orgij de Racknitz magna avia ho-
 diernorum Baronum de Rackniz,
 Eybeswald Teuffenbach, Khonig-
 sperg & plurium ex MS. Parochiæ S.
 Floriani in Styria nupsit anno 1426.
 Extant Dotalitiæ originales apud fa-
 miliam.

Udalricus III. de Rosenber recensetur
 vna cum fratre in Catalogo nobilitatis
 Styriacæ anno 1446. Vxor Diemuthis
 de Trautmanstorff, vidua Leopoldi de
 Lembach ex MSS. ant.

Georgius II. de Rosenber floruit anno
 1446. ex Catalogo nobilitatis Styriacæ.
 Vxor Barbara de Spangstein, foror Si-
 gismundi, qui floruisse notatur anno
 1465. ap. Bucel. To. 3, German.

Crescentia de Ro-
 senber vxor Joā-
 nis Paradeifer an.
 1452. MSS. ant.

Conradus (vulgo Chonz) de Rosen-
berg vxor Vrfula de Pappenheim vi-
dua Ludovici de Wildenstein, quæ
anno 1486. litigavit cum Alberto de
Wildenstein fratre mariti. Ex MSS.
antiq. instrumentis.

Georgius III. de Rosenbergo floruit anno
1477. quo duxit vxorem Apolloniam
de Reifperg filiam Joannis sororem Wil-
helmi, cujus patruus fuit Joannes Ar-
chiepiscopus Salisburgensis. Extant O-
riginales dotulitiæ apud familiam.

Plures proles, qua-
rum nomina exci-
derunt.

Paulus de Rosenbergo vx. Margari-
ta ab Herberstein, filia Leonardii,
qui habitavit Vipaci, & Barbara
de Lueg, quorum altera filia Vr-
fula mater fuit Jo. Kazianeri sup.
Capit. Carniolæ. Prior Margari-
te maritus fuit Sigismundus à
Schauntes Buccelin. T. 3.
Sigismundus de Rosenb. vxor A-
pollonia de Klies, quæ cum sorore
Helena hereditavit castrum
Grünberg obiit sine liberis.
Sebastianus de Rosenb. militavit
contra Turcos in obsidione Vien-
nensi an. 1529. v. est ap. Megli.

Maximilianus de Rosenbergo cogno-
mento Prodigus, vxor Juliana de Rot-
tenburg, cujus instigatione maritus
vendidit Lerchenau, Rotenthurn &
alia bona à majoribus comparata, qua
de re extant documenta antiqua in
Archivis Comitum ab Herberstein.
Appellatur à Georgio de Herberstein
affinis extat MS. originale. Nomina-
tur in literis anno 1509. 1531. 1529.
1538. vixit ultra annum 1550.

Sophia de Rosenbergo vx. Clemen-
tis Haller de Gembs, ex eo mater
Georgij, avia Catharina nupte
Georgio Balchalan de Scheyrn,
quæ peperit Felicitatem matrem
hodiernorum DD. Co. de Gallen-
berg MS. fam. MS. de Scheyrn,
Bucel. T. 3. Helena de Rosenbergo
vx. Udalrici Giecher de Eberstein
mater Bartholomei.

Christophorus IV. de Rosenbergo, post pera-
gratam Italiam & Hispaniam in bellicis ex-
peditibus Jaurini annonæ Præfectus, de-
inde in Præsidio Hungarico totis Capita-
neus, post fortiter toleratum geminam Tur-
carum obsidionem obiit anno 1580. Vxor
Anna Geyerin ab Osterburg ex MSS. apud
familiam original.

Ulricus de Rosenbergo floruit anno
1556. Hic ex Styria remigravit in
Carinthiam, melior patre Oeco-
nomus. Vxor Margareta ab Ha-
gendorff postrema suæ stirpis, vi-
dua Georgij de Lembütz MSS.
original. apud familiam.

Plures alij liberi in
infantia extincti,
quorum nomina
non reperiantur.

Christina de Rosenbergo vxor
Georgij Wagen de Wagen-
spurg, mater Christophori
Georgij, qui diu in Hispania
& Bohemia militavit.

Andreas de Rosenbergo vxor Ca-
tharina Weiffin de Schmeltzof-
fen ducta anno 1596. MS. instru-
menta familie.

Dorothea de Rosenbergo
vxor Pauli de Leobenegk
mater Julianæ.

Joannes Andreas Sacri Romani Imperii Comes
de Rosenbergo S. Cæsareæ Majestatis Consiliarius
Aacanus & Camerarius &c. Burggravius Ca-
rinthiæ, Deputatorum Præses perpetuus &c. V-
xor Joanna Baronissa Khulmerin de Rosen-
büchel ducta Anno 1620. quæ obiit an. 1645.
die 18 Februarij 2. Gottraut Comitissa de Sau-
rau ducta Anno 1648. obiit anno 1668. die 28.
Decembris. Ipse obiit anno 1667. die 4. Janu-
arij plenus dierum & meritorum de patria. Se-
pultus in Ecclesiæ B. Virginis Solij prope alta-
re SS. Apostolorum.

Wolfgangus Andreas Sacri Romani Imperij
Comes de Rosenbergo, Liber Baro in Lerche,
nau & Gravenstein, Dominus in Sonegg,
Stain, Feuersperg, Höchenbergen, Keüt-
schach, Greiffenburg, Hageneck, Weltze-
negg, supremus Hereditarius Aulae Præfe-
ctus in Carinthia, Sacræ Cæsareæ Majestatis

Georgius Nicolaus Sacri Romani Imp.
Comes de Rosenbergo Sacræ Cæsareæ Mai.
Consiliarius Arcanus actualis in Consilio
Intimo Græcensi &c. Natus anno 1623.
die 6. Decemb. vxor Maria Sidonia Co-
mitissa ab Herberstein, ducta anno 1649.
die 7. Novembris vivat!

)(

*

E

Con-

)

*

Conſiliarius Arcanus Actualis, & Camera-
rtus, Inclytæ Provinciæ Carinthiæ perpetuus
Deputatorum Præſes, & Burgravius. Na-
tus anno 1626. die 2. Februarij vxor I. Eva
Regina nata Comitiffa de Weltz ducta anno
1650. obiit anno 1670. die 23. Novembris.
ſecunda Beatrix Comitiffa de Turri & Valfaf-
ſina vidua Joannis Ambroſij Comitiffa de Tur-
ri, ducta anno 1671. vivant!

Franciſcus Andreas
S. R. I. Comes de
Rosenberg S. C. M.
Camerarius natus
1653. die 12. Mar-
tij.

Joſephus Paris
S. R. I. Comes
de Rosenberg,
S. C. Maj. Cam-
erarius natus
anno 1651. die
28. Junij.

Joanna Eliſabetha
Comitiffa de Ro-
senberg nata anno
1654. die 21. Oct.
obiit Virgo anno
1670. die 12. Mar-
tij.

Joannes Frideri-
cus S. R. I. Com.
de Rosenberg S.
C. Maj. Camera-
rius natus Anno
1655. die 7. No-
vembris.

Gottant Comitiffa de Roſenberg.
vxor Joan. Ludovici Co. de Lam-
berg nata an. 1650. die 15. Sept.
Joſephus Leopoldus S. R. I. Co. de
Roſenberg natus an. 1670. d. 6. Sept.
Anna Beatrix Co. de Roſenberg na-
ta anno 1662. die 20. Decemb.

Maria Sidonia Comes de Roſenberg
nata anno 1651. die 4. Octob. vxor
Joannis Gulielmi Com. ab Archis
Præſidis judiciorum in Carinthia.

[Faint mirrored text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through.]

[Faint mirrored text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through.]

[Faint mirrored text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through.]

[Faint mirrored text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through.]

*

)

SEXAGINTA QUATUOR MAIORES
EXCELLENTISSIMI D. D. WOLFGANGI ANDREÆ
S. R. I. COMITIS DE ROSENBERG.

Georgius de Rosenberg Apollonia de Reisinger Sigmundus de Rottenberg Margareta de Gleiniz Erbardus de Hagendorff Elisabetha de Sittich Burchardus de Mundbrott Maria Rumpffin	} Maximilianus de Rosenberg } Juliana de Rot- tenberg	} Udalricus de Rofeng	} Anderas de Ro- senberg	} Joannes Andre- as Com. de Rosē- berg	
Fridericus Weiff de Schmelzhoffen Catharina de Gleiniz Christoph. Renner Catharina Peurlin	} Sigismun. Weiff de Schmelzhoff } Veronica Renne- rin	} Andr. Weiff	} Cathar. Weiffin		
Thomas de Moissheim Catharina Jörgerin Georg de Pannach Vrfula ab Holnegk Henricus Khulmer Barbara Wuchterin Jacobus ab Ehrnau Clara de Mosburg Casparus de Pain Ehrentudis de Mosheim	} Thomas de Mo- sheim } Catharina Pan- nicherin	} Anna de Moissheim	} Bernard. Khul- mer		} Wolfgang Andreas Comes de Rosenberg
Sigeinidus ab Obritschan Margareta de Pannach Otto de Silberstein Justina Reischin Georgius Hämerl Gertrudis ab Obritschau Fridericus Säckhel Rosina de Altenhaufl Andreas Galler Dorothea de Panmkirchen	} Christoph Khul- mer } Dorothea ab Ehr- nau	} Georgius Khulmer	} Johann Baronif- fa Khul- merin		
Christoph. de Weltz Agnes ab Hoehenwart Sigmund. Tanzl de Trüzburg Genovefa de Laubenberg Augustinus Khevenhüller Siguna de Weisbriach Joan. de Mansdorff Vrfula de Roslegg Augustinus Khevenhiller Siguna de Weispriach Balthasar de Gleiniz Hippolyta de Polheim Georgius Turzo Comes Anna Fuggerin Joannes Rehlinger Anna de Dietenheim Christoph. Paradeiser Elisabetha de Greiffenegg	} Otto de Pain. } Felicitas abObrit- schan	} Margaritade Pain	} Cathari- na deSil- berstein		} Josephus Pajus & Francisc. Andreas Comites de Rosen- berg
Christoph. de Weltz Agnes ab Hoehenwart Sigmund. Tanzl de Trüzburg Genovefa de Laubenberg Augustinus Khevenhüller Siguna de Weisbriach Joan. de Mansdorff Vrfula de Roslegg Augustinus Khevenhiller Siguna de Weispriach Balthasar de Gleiniz Hippolyta de Polheim Georgius Turzo Comes Anna Fuggerin Joannes Rehlinger Anna de Dietenheim Christoph. Paradeiser Elisabetha de Greiffenegg	} Rudolphus deSil- berstein } Gertrudis Hä- merlin	} Georgius de Silberstein	} Maur. L. B de Weltz		
Christoph. de Weltz Agnes ab Hoehenwart Sigmund. Tanzl de Trüzburg Genovefa de Laubenberg Augustinus Khevenhüller Siguna de Weisbriach Joan. de Mansdorff Vrfula de Roslegg Augustinus Khevenhiller Siguna de Weispriach Balthasar de Gleiniz Hippolyta de Polheim Georgius Turzo Comes Anna Fuggerin Joannes Rehlinger Anna de Dietenheim Christoph. Paradeiser Elisabetha de Greiffenegg	} Wolfgangus Sa- ckhel } Barbara Gallerin	} Anna Säckh- lin	} Sigism. Paradei- ser		} Victor L. B. de Weltz
Christoph. de Weltz Agnes ab Hoehenwart Sigmund. Tanzl de Trüzburg Genovefa de Laubenberg Augustinus Khevenhüller Siguna de Weisbriach Joan. de Mansdorff Vrfula de Roslegg Augustinus Khevenhiller Siguna de Weispriach Balthasar de Gleiniz Hippolyta de Polheim Georgius Turzo Comes Anna Fuggerin Joannes Rehlinger Anna de Dietenheim Christoph. Paradeiser Elisabetha de Greiffenegg	} Mauritius de Weltz } Maria Tanzlin	} Victor de Weltz	} Maria Kheven- hillerin		
Christoph. de Weltz Agnes ab Hoehenwart Sigmund. Tanzl de Trüzburg Genovefa de Laubenberg Augustinus Khevenhüller Siguna de Weisbriach Joan. de Mansdorff Vrfula de Roslegg Augustinus Khevenhiller Siguna de Weispriach Balthasar de Gleiniz Hippolyta de Polheim Georgius Turzo Comes Anna Fuggerin Joannes Rehlinger Anna de Dietenheim Christoph. Paradeiser Elisabetha de Greiffenegg	} Christoph. Khe- venhiller } Elisabetha de Mansdorff	} Elisab. Khe- venhillerin	} Siguna Paradei- serin		} Eva Regina Comit. de Weltz
Christoph. de Weltz Agnes ab Hoehenwart Sigmund. Tanzl de Trüzburg Genovefa de Laubenberg Augustinus Khevenhüller Siguna de Weisbriach Joan. de Mansdorff Vrfula de Roslegg Augustinus Khevenhiller Siguna de Weispriach Balthasar de Gleiniz Hippolyta de Polheim Georgius Turzo Comes Anna Fuggerin Joannes Rehlinger Anna de Dietenheim Christoph. Paradeiser Elisabetha de Greiffenegg	} Sigismundus Khevenhiller } Cathar. de Glei- niz	} Georg. Khe- venhiller	} Anna Thur- sin		
Christoph. de Weltz Agnes ab Hoehenwart Sigmund. Tanzl de Trüzburg Genovefa de Laubenberg Augustinus Khevenhüller Siguna de Weisbriach Joan. de Mansdorff Vrfula de Roslegg Augustinus Khevenhiller Siguna de Weispriach Balthasar de Gleiniz Hippolyta de Polheim Georgius Turzo Comes Anna Fuggerin Joannes Rehlinger Anna de Dietenheim Christoph. Paradeiser Elisabetha de Greiffenegg	} Christophorus Thurso } Magdalena Reh- lingerin	} Anna Thur- sin	} Walcham- bus de Ratt- manstorff	} Magda- lena de Rattmä- storff	
Christoph. de Weltz Agnes ab Hoehenwart Sigmund. Tanzl de Trüzburg Genovefa de Laubenberg Augustinus Khevenhüller Siguna de Weisbriach Joan. de Mansdorff Vrfula de Roslegg Augustinus Khevenhiller Siguna de Weispriach Balthasar de Gleiniz Hippolyta de Polheim Georgius Turzo Comes Anna Fuggerin Joannes Rehlinger Anna de Dietenheim Christoph. Paradeiser Elisabetha de Greiffenegg	} Georgius Para- deiser } Maria de Pibri- ach	} Achatius Pa- radeiter	} Anna Khe- venhillerin		
Christoph. de Weltz Agnes ab Hoehenwart Sigmund. Tanzl de Trüzburg Genovefa de Laubenberg Augustinus Khevenhüller Siguna de Weisbriach Joan. de Mansdorff Vrfula de Roslegg Augustinus Khevenhiller Siguna de Weispriach Balthasar de Gleiniz Hippolyta de Polheim Georgius Turzo Comes Anna Fuggerin Joannes Rehlinger Anna de Dietenheim Christoph. Paradeiser Elisabetha de Greiffenegg	} Christoph, Khe- venhiller } Elisabetha de Prunddorff	} Anna Khe- venhillerin	} Sigism. Khe- venhillerin	} Siguna Khe- venhillerin	
Christoph. de Weltz Agnes ab Hoehenwart Sigmund. Tanzl de Trüzburg Genovefa de Laubenberg Augustinus Khevenhüller Siguna de Weisbriach Joan. de Mansdorff Vrfula de Roslegg Augustinus Khevenhiller Siguna de Weispriach Balthasar de Gleiniz Hippolyta de Polheim Georgius Turzo Comes Anna Fuggerin Joannes Rehlinger Anna de Dietenheim Christoph. Paradeiser Elisabetha de Greiffenegg	} Ladislaus deRatt- manstorff } Maria de Ros- segg	} Walcham- bus de Ratt- manstorff	} Siguna Khe- venhillerin		
Christoph. de Weltz Agnes ab Hoehenwart Sigmund. Tanzl de Trüzburg Genovefa de Laubenberg Augustinus Khevenhüller Siguna de Weisbriach Joan. de Mansdorff Vrfula de Roslegg Augustinus Khevenhiller Siguna de Weispriach Balthasar de Gleiniz Hippolyta de Polheim Georgius Turzo Comes Anna Fuggerin Joannes Rehlinger Anna de Dietenheim Christoph. Paradeiser Elisabetha de Greiffenegg	} Sigismundus Khevenhiller } Catharina de Gleiniz	} Siguna Khe- venhillerin			

